

ko pripravljajo imperialisti novo
še strašnejše svetovno klanje.
Slovenci in Italijani, združeni v n
premagljivi svetovni protimperia
stični fronti, kličemo ob šesti oble
nici njegove prerane smrti: slava n
šemu zvestemu sinu in borcu tov. J
šetv Srebrniču!

Tudi naše Ozemlje bo dalo svoj doprinos za obrambo miru

ZA PREPOVED ATOMSKE BOMBE 100 MILIJONOV PODPISOV V SVETU

Pred atomsko bombo ni rešitve, treba jo je preprečiti! Ta odstavek, ki nam nazorno prikazuje vso grozoto tega strašnega uničevalnega sredstva, je po vsej izjavi Mednarodnega rdečega križa proti uporabi tako imenovanega slepega orožja (to je tistega orožja, ki pokončuje brez razlike bodisi vojaštvo kakor tudi ostalo prebivalstvo). Izjava Mednarodnega rdečega križa pa se na naša predvsem na prepoved atomske bombe.

Odkrito stališče, ki ga je v tem pogledu zavzela ta mednarodna človekoljubna organizacija, predstavljajo znaten doprinos kampanji Svetovnega odbora partizanov miru, ki se je dejansko začela 17. marca t. l. Poziv, ki ga je Svetovni odbor partizanov miru naslovil vsem ljudem sveta, ne glede na njihovo versko pripadnost ali politično prepričanje je bil izdan s trdnim namenom, da prepreči strašno svetovno klanje in uničenje človeštva. Odbori za obrambo miru vseh dežel so ta poziv nemudoma razširili med vse ljudstvo, s ciljem, da zberejo čim več podpisov. Potrebno je, da na tem mestu še enkrat ponovimo besedilo stockholmske resolucije, ki naj ostane vsakemu človeku dobro v spominu:

«Zahtevamo neomejeno prepoved atomske bombe, orožja terorizma in množičnega uničevanja prebivalstva.»

Zahtevamo strogo mednarodno kontrolo, ki naj zagotovi, da se bo ta prepoved dosledno izvajala. Smatramo, da bi vlada, ki bi prva in proti kateri koli deželi uporabila atomsko orožje, zagrešila zločin proti človeštvu ter bi se morala poriti njej postopati kot z vojnim zločincem.

Pozivamo vse ljudi dobre volje, da podpisajo ta poziv.

Mislimo, da ni na svetu človeka, ki bi se zoperstavil temu plemenitemu pozivu v katerem se odraža osnovna želja in hotenje vsakega človeškega bitja: pravice do življenja, ki je predpogoj za vsako delovanje.

Cepnav se ta kampanja razvija šele tri mesece, ni naletela na gluh ušesa. Na sestanku Svetovnega odbora partizanov miru, ki se je vršil v Londonu pred nekaj dnevi, je bilo uradno objavljeno, da so nabrali partizani miru že nad 100 milijonov podpisov. Toda to je šele začetek. Prvim sto milijonom se bodo pridružili še drugi sto in sto milijoni podpisov, ki bodo zru-

Kdo nadaljuje borbo «Partizanskega dnevnika»?

«Partizanski dnevnik» je pisal še za časa ilegale in nacistične okupacije članke pod sledečimi naslovi:
Rdeča Armada porok svobode
Napočil je veliki dan — Rdeča Armada osvobaja vzhodno slovensko ozemlje
Rdeča Armada je osvobodila prve slovenske kraje!
Izmučeni slovenski narod stopa v svobodo!
Rdeča Armada prva in največja pobornica svobode in demokracije evropskih narodov!

A v člankih je pisalo dobesedno:

«Skorzi 4 leta smo Slovenci spremljali vsak korak ruskega vojske in ves čas verovali, da moremo doseči svobodo samo z borbo ob njegovi strani.
«Črna sama misel nas navdaja, da nas more rešiti samo skupni boj s Sovjetsko zvezo in njeno Rdečo armado. Prav ta misel je bila tisti vir, iz katerega so črpalji svojo moralno moč slovenski partizani in vse slovenski narod, moč brez katere bi bila naša zmaga in s tem rešitev popolnoma nemogoča. Zmaga Rdeče armade in njeni silni juriji so vili naši namerjeni pogum, da so vzdržali tudi v mrzlih zimah in v pomanjkanju hrane ter oblikovali.

Danes piše «Primorski dnevnik», ki se postavlja za naslednika «Partizanskega dnevnika» drugačne naslove:

Žalostna stvarnost politike izkoriščanja, ki jo je Sovjetska zveza uvedla nad svojimi podrejenimi sosedi
Sovjetska zveza nasprotuje normalizaciji na Balkanu
Nov dokaz breznačelnosti sovjetske zunanje politike
Trpinčenje diplomatov FLRJ v državah vzhodne Evrope

Vojaški ataše SZ v Beogradu Sidorovič je organiziral sovražno delovanje proti narodu FLRJ

Vsebinsko današnjih člankov «Primorskega dnevnika» poznajo vsi: to je politika sovraštva do naprednih in slovenskih držav Vzhoda in politika prijateljstva do De Gasperijske, erške monarchistične, ameriške in angleške vlade.

Danes nadaljuje «Delo» slavno borbo «Partizanskega dnevnika». Naslovi člankov Dela, katerim odgovarja vsebina so:

32. obletnica oktobrske revolucije
Živela Sovjetska zveza — Proboriteljica za mir in svobodo!
Soglasno zahtevamo ukinitve ukazov, ki omejujejo naše demokratične svobode!

Kako so izdali gestupovskim rabljem najboljše internacionalistične slovenske in italijanske voditelje anti-fašističnega pokreta

Izdajstvo načel Avnoja s strani Titovec izza časov borbe — šile miru in demokracije na svetu bodo pomagale jugoslovanskim narodom

Živel tovariš Stalin!

Dosledna svoji miroljubni politiki in spoštovanju vseh mednarodnih obveznosti, zahteva Sovjetska zveza od zapadnih velesil spoštovanje mirovne pogodbe in imenovanje guvernerja.

«Primorski dnevnik» je objavil pretekli ponedeljek posebno izdajo na 16 straneh, kjer poskuša v morju praznih in kletniških besed utopiti slavno narodno-osvobodilno borbo in njene ideale, ta poskuša se postavljati za naslednika «Partizanskega dnevnika». Vendar «Primorski dnevnik» ni nikjer omenil in je temeljito skril to, kar smo mi zgoraj napisali. Vendar so ostale teške ure suženstva vklesane v srcu naših ljudi in tako tudi sovjetski narod, ki so bili tedaj in še danes naša najmočnejša opora.

Vsak človek naj na osnovi tega sam presodi, kateri časopis nadaljuje dosledno borbo za slavne ideale narodno-osvobodilne vojne, za demokracijo in narodne pravice Slovencev, seveda ob strani Sovjetske zveze, ker edino ob podpori SZ je mogoče voditi borbo in edino SZ je zagotovilo za njen uspeh. Vsakdo na osnovi tega lahko sam presodi, kdo je danes dedič in naslednik «Partizanskega dnevnika».

Francoska mladina odgovarja titofašističnim agentom v Franciji

Ne v Hitlerjevo Nemčijo, ne v Francijo Španijo in niti v Titovo Jugoslavijo

Skupina francoskih mladincev, ki je bila pred časom v jugoslovanskih mladinskih brigadah, je poslala Zvezi komunistične mladine naslednje pismo:

Zgražamo se nad fašističnim terorom, ki za izjavo titofašističnega režima v Jugoslaviji, posebno pa med mladino, ki je do skrajnosti izkoristila. Posebno nas je zadelo, ko smo zvedeli o usmrtni tih jugoslovanskih mladincev Perrinija, Obljubca in Torrosa.

Veliko ogorčenje vlada med francoskimi mladinci, ker niso bili dovolj zvedeli o dveh zavednih tovarših, Willyu Zupančiču in Edmundu Antonoloviču, ki sta se za časa vojne borila proti nacističnemu okupatorju. Po končani vojni sta se vrnila v Jugoslavijo, da bi pomagala pri graditvi resničnega socializma, toda s časoma je vsaka sled za njima izginila. Kljub številnim povpraševanjem naših organizacij in njihovih svojcev se do danes še ničesar ni izvedelo. Titova fašistična tolpa je prišla že tako daleč, da bo v bližnji bodočnosti obsodila na smrt 15 beograjskih študentov.

Iste metode, ki so do včeraj bile v Hitlerjevi Nemčiji, danes Tladarsovi Gréjli in Frankovi Španiji, se danes izvajajo v titofašistični Jugoslaviji. Nekdanje «Mladinske tovarne» so postale mučnišnica taborišča za jugoslovansko mladino, ki je ostala zvesta taboru miru in Sovjetski zvezi.

Francoska mladina bo, v podporo jugoslovanski mladini ki se odločno bori za povrnitev svoje dežele v tabor demokracije in miru, odločno odgovorila na vsak poskus titofašističnih agentov v Franciji.

Mladina Francije, ki ni šla v Hitlerjevo Nemčijo in niti fašistično Frankovo Španijo, ravno tako ne bo šla v titofašistično Jugoslavijo.

Skupina francoskih brigadirjev

Sovjetska mladina, ki ne pozna beže, lakote in brezposelnosti.

Leta 1949 so titofašistični agenti v Franciji ponudili francoskim mladincem, ki so bili že leta 1947

in delovnih brigadah na progi Samac - Sarajevo, ponoven odhod v delovne brigade v Jugoslavijo z namenom, da bi iz francoskih mladincev pridobili propagandistične elemente, ki bi zagovarjali in propagirali fašistično, teroristično politiko Tita in njegovih izdajalcev.

Ko so uvideli, da na tak način ne bodo ničesar opravili, so leta 1950 mislili z denarjem podkupiti francosko mladino, da bi odšla v jugoslovanske delovne brigade in s tem podpirali politično in protijugoslovansko politiko titofašistov.

Toda francoski mladinci, ki so bili leta 1947-1949 v jugoslovanskih delovnih brigadah odobravaljo sklep Svetovnega izvirnega odbora demokracije, ki je odločno izključil vsi svoje stredne voditelje jugoslovanske mladine tedaj bodo odločno odgovorili na vsak poskus titofašističnih izdajalcev v Franciji, ki mislijo z ukradenim denarjem jugoslovanskih delavcev podkupiti francosko mladino za izvajanje svojih podlih in izdajalskih nartov.

Francoska mladina bo, v podporo jugoslovanski mladini ki se odločno bori za povrnitev svoje dežele v tabor demokracije in miru, odločno odgovorila na vsak poskus titofašističnih agentov v Franciji.

Mladina Francije, ki ni šla v Hitlerjevo Nemčijo in niti fašistično Frankovo Španijo, ravno tako ne bo šla v titofašistično Jugoslavijo.

Skupina francoskih brigadirjev

Sovjetska mladina, ki ne pozna beže, lakote in brezposelnosti.

Leta 1949 so titofašistični agenti v Franciji ponudili francoskim mladincem, ki so bili že leta 1947

in delovnih brigadah na progi Samac - Sarajevo, ponoven odhod v delovne brigade v Jugoslavijo z namenom, da bi iz francoskih mladincev pridobili propagandistične elemente, ki bi zagovarjali in propagirali fašistično, teroristično politiko Tita in njegovih izdajalcev.

Ko so uvideli, da na tak način ne bodo ničesar opravili, so leta 1950 mislili z denarjem podkupiti francosko mladino, da bi odšla v jugoslovanske delovne brigade in s tem podpirali politično in protijugoslovansko politiko titofašistov.

Toda francoski mladinci, ki so bili leta 1947-1949 v jugoslovanskih delovnih brigadah odobravaljo sklep Svetovnega izvirnega odbora demokracije, ki je odločno izključil vsi svoje stredne voditelje jugoslovanske mladine tedaj bodo odločno odgovorili na vsak poskus titofašističnih izdajalcev v Franciji, ki mislijo z ukradenim denarjem jugoslovanskih delavcev podkupiti francosko mladino za izvajanje svojih podlih in izdajalskih nartov.

Francoska mladina bo, v podporo jugoslovanski mladini ki se odločno bori za povrnitev svoje dežele v tabor demokracije in miru, odločno odgovorila na vsak poskus titofašističnih agentov v Franciji.

Mladina Francije, ki ni šla v Hitlerjevo Nemčijo in niti fašistično Frankovo Španijo, ravno tako ne bo šla v titofašistično Jugoslavijo.

Skupina francoskih brigadirjev

Sovjetska mladina, ki ne pozna beže, lakote in brezposelnosti.

Leta 1949 so titofašistični agenti v Franciji ponudili francoskim mladincem, ki so bili že leta 1947

in delovnih brigadah na progi Samac - Sarajevo, ponoven odhod v delovne brigade v Jugoslavijo z namenom, da bi iz francoskih mladincev pridobili propagandistične elemente, ki bi zagovarjali in propagirali fašistično, teroristično politiko Tita in njegovih izdajalcev.

Ko so uvideli, da na tak način ne bodo ničesar opravili, so leta 1950 mislili z denarjem podkupiti francosko mladino, da bi odšla v jugoslovanske delovne brigade in s tem podpirali politično in protijugoslovansko politiko titofašistov.

Toda francoski mladinci, ki so bili leta 1947-1949 v jugoslovanskih delovnih brigadah odobravaljo sklep Svetovnega izvirnega odbora demokracije, ki je odločno izključil vsi svoje stredne voditelje jugoslovanske mladine tedaj bodo odločno odgovorili na vsak poskus titofašističnih izdajalcev v Franciji, ki mislijo z ukradenim denarjem jugoslovanskih delavcev podkupiti francosko mladino za izvajanje svojih podlih in izdajalskih nartov.

Francoska mladina bo, v podporo jugoslovanski mladini ki se odločno bori za povrnitev svoje dežele v tabor demokracije in miru, odločno odgovorila na vsak poskus titofašističnih agentov v Franciji.

Mladina Francije, ki ni šla v Hitlerjevo Nemčijo in niti fašistično Frankovo Španijo, ravno tako ne bo šla v titofašistično Jugoslavijo.

Skupina francoskih brigadirjev

Sovjetska mladina, ki ne pozna beže, lakote in brezposelnosti.

Leta 1949 so titofašistični agenti v Franciji ponudili francoskim mladincem, ki so bili že leta 1947

in delovnih brigadah na progi Samac - Sarajevo, ponoven odhod v delovne brigade v Jugoslavijo z namenom, da bi iz francoskih mladincev pridobili propagandistične elemente, ki bi zagovarjali in propagirali fašistično, teroristično politiko Tita in njegovih izdajalcev.

Ko so uvideli, da na tak način ne bodo ničesar opravili, so leta 1950 mislili z denarjem podkupiti francosko mladino, da bi odšla v jugoslovanske delovne brigade in s tem podpirali politično in protijugoslovansko politiko titofašistov.

Toda francoski mladinci, ki so bili leta 1947-1949 v jugoslovanskih delovnih brigadah odobravaljo sklep Svetovnega izvirnega odbora demokracije, ki je odločno izključil vsi svoje stredne voditelje jugoslovanske mladine tedaj bodo odločno odgovorili na vsak poskus titofašističnih izdajalcev v Franciji, ki mislijo z ukradenim denarjem jugoslovanskih delavcev podkupiti francosko mladino za izvajanje svojih podlih in izdajalskih nartov.

Francoska mladina bo, v podporo jugoslovanski mladini ki se odločno bori za povrnitev svoje dežele v tabor demokracije in miru, odločno odgovorila na vsak poskus titofašističnih agentov v Franciji.

Mladina Francije, ki ni šla v Hitlerjevo Nemčijo in niti fašistično Frankovo Španijo, ravno tako ne bo šla v titofašistično Jugoslavijo.

Skupina francoskih brigadirjev

Velik uspeh za Kongres demokratičnih žena STO

Ob priliki kongresa še bolj odločne za obrambo miru

Največji doprinos k obrambi miru, dela ter socialnega in političnega napredka, bodo dale žene Sovjetske zveze

V tem mesecu se bo vršil kongres ASIZZ. Po vsem našem ozemlju se žene marljivo pripravljajo. Po vseh sektorjih se držijo sestanki, poljo se delegatke, uspešno se zaključujejo posode, ki so imele namen zainteresirati širše demokratično žensko gibanje, ga razširiti ter izboljšati.

V dveh letih od znanega kongresa smo bili priča številnim dogodkom, vršili so se številni sestanki Glavnega sveta, ki je ovel važne sklepe, delo demokratičnih žena je bilo važnega pomena. Demokratične žene našega ozemlja so tudi v pripravah za prihodnji kongres imele na vseh poljih delo velik uspeh. Z novim načinom dela, ki se praktično izvaja, se je demokratično žensko gibanje razširilo, mnoge žene, ki so stale ob strani so se pridružitve ženskemu demokratičnemu gibanju. Svetovna demokratična ženska zveza, da je bila vedno ob strani v vseh trdih borbah, z zanimanjem je sledila našemu gibanju, imeli smo njeno podporo, kakor tudi solidarnost ostalih ženskih organizacij drugih držav, s katerimi smo se potom raznih kongresov spoznale in trdnice povezale. Med vsemi ženskimi

vah Tita in njegovih izdajalcev, da se borba za mir neoporebna, da neoporebno vojne ne izhaja iz politične imperialističnih vojnih hajskacev, marveč zaradi nasilstva Sovjetske zveze, da se borba Partizanov miru ekonomski formistični spekulaciji. Toda vsaka naučena žena, ki pravilno razume, da titoisti ne morejo govoriti drugace, pravijo titoisti so dobili to nalogo, da titoisti ne morejo govoriti drugace, ker jih imperialistični vojni hajskacev smatrajo kot najbolj primerne za orisevanje in propagiranje in ker jih svetovni tabor miru razkrinkal kot imperialistične voje agente.

Borba za mir, ki je imela največji odmev pri ženah, ker so prave najbolj občutljive voje posledice, je našemu ozemlju, kakor tudi v celotnem svetu dobila najbolj odločno podporo. Tudi žene Jugoslavije in cone B, pravijo jih titoisti zaradi tega prepovedajo, se odločno borijo za mir in prijetni vojni.

Borba za mir bo utrdila stonastotni italijansko bratstvo, ki je podlaga za borbo, strnila bo vse žene našega ozemlja in se ženami vsega sveta zedinila bo žene vseh političnih in organizacij, katere so združene v SDZZ smo z največjim občudovanjem gledale organizacijo sovjetskih žena, vidimo pri ženah Sovjetske zveze najboljše delovanje, gotovo dosega zadane cilje: ojačati obrambo miru in dela, ojačati socialni in politični napredek.

Kongres na katerega se pripravljamo bo važna etapa našega delovanja za dosego tega cilja. V velikim navdušenjem bo odzdravljen ne samo od prijateljic, katere se bodo udeležile kot delegatke in ostalih delegacij, ki bodo pozdravile naš kongres, marveč bo pozdravljena tudi od tistih tovarišic, katerim je prisotnost na tem kongresu prepovedana in tistih žen, ki jedo pod titofašističnim terorom. Mi vemo, da bodo one, ki so v titofašističnih zaprtih ali rasnih laboratorijih na prisilnem delu, kakor tudi v svojih domovih in katerih žitju v večnem pričakovanju ogradjena in nasilstva s strani ljudskih oblasti, videle s našim kongresu važen dogodek za njih obrambo, za obrambo miru, proti imperializmu in njihovim hajscem — titoizmom.

Glavna točka delovanja, v predkongresnih pripravah, vsakega upravnika, ki se bo na kongresu razpravljal, glavna točka v nagru dela, ki ga bo kongres nakazal, bo borba za mir.

Titofašistične agente na našem ozemlju in tiste, ki so plačane z ukradenim denarjem lažnega ljudstva cone B in Jugoslavije, si na vse mogoče načine prizadevajo, da bi odvratile žene našega ozemlja od borbe za mir. One govorijo in pišejo o podlih izjavah, ki sprejmejo le 40 otrok, premalo končno — še te ne ustrezajo zahtevam predpisov. Jasni, ki so v svojem hribdom, so doma ali v senci. Razen tega je hla tik od cest in prihaja v sobe veliko prahu. Tudi od železnice postaje, ki je oddaljena od kakih 150 m, prihaja gost dim, ki ni pri odločitvi, da se ne ustavi. V tem smislu je tako važno, da so naši predniki zimo izpraznili dve sobi. Posamezne tovarne in ustanove, ki so niso ukrenile, da bi ustale, so svoje jasli. Mar ni materam, ki gledati nezgodotvorne jasli v kuhinjski hladilnici, ki še dve leti čakajo svoj koonni delavce in potrebnega materiala? Tudi tovarna emajlirane posode, tovarna sadnih sokov, tovarna posode in druge, ki imajo največjo količino ženske delovne sile, še niso nimajo otroških jasli, otroških kosev in njim podobnih ustanov.

(Z «Ljudske pravice» 28. maja 1950.)

LAURA WEISS

Ali je tudi to "informbirojevski laž"?

Za Celje so ene otroške jasli, ki lahko sprejmejo le 40 otrok, premalo končno — še te ne ustrezajo zahtevam predpisov. Jasli, ki so v svojem hribdom, so doma ali v senci. Razen tega je hla tik od cest in prihaja v sobe veliko prahu. Tudi od železnice postaje, ki je oddaljena od kakih 150 m, prihaja gost dim, ki ni pri odločitvi, da se ne ustavi. V tem smislu je tako važno, da so naši predniki zimo izpraznili dve sobi. Posamezne tovarne in ustanove, ki so niso ukrenile, da bi ustale, so svoje jasli. Mar ni materam, ki gledati nezgodotvorne jasli v kuhinjski hladilnici, ki še dve leti čakajo svoj koonni delavce in potrebnega materiala? Tudi tovarna emajlirane posode, tovarna sadnih sokov, tovarna posode in druge, ki imajo največjo količino ženske delovne sile, še niso nimajo otroških jasli, otroških kosev in njim podobnih ustanov.

(Z «Ljudske pravice» 28. maja 1950.)

LAURA WEISS

Ali je tudi to "informbirojevski laž"?

Za Celje so ene otroške jasli, ki lahko sprejmejo le 40 otrok, premalo končno — še te ne ustrezajo zahtevam predpisov. Jasli, ki so v svojem hribdom, so doma ali v senci. Razen tega je hla tik od cest in prihaja v sobe veliko prahu. Tudi od železnice postaje, ki je oddaljena od kakih 150 m, prihaja gost dim, ki ni pri odločitvi, da se ne ustavi. V tem smislu je tako važno, da so naši predniki zimo izpraznili dve sobi. Posamezne tovarne in ustanove, ki so niso ukrenile, da bi ustale, so svoje jasli. Mar ni materam, ki gledati nezgodotvorne jasli v kuhinjski hladilnici, ki še dve leti čakajo svoj koonni delavce in potrebnega materiala? Tudi tovarna emajlirane posode, tovarna sadnih sokov, tovarna posode in druge, ki imajo največjo količino ženske delovne sile, še niso nimajo otroških jasli, otroških kosev in njim podobnih ustanov.

(Z «Ljudske pravice» 28. maja 1950.)

LAURA WEISS

Ali je tudi to "informbirojevski laž"?

Za Celje so ene otroške jasli, ki lahko sprejmejo le 40 otrok, premalo končno — še te ne ustrezajo zahtevam predpisov. Jasli, ki so v svojem hribdom, so doma ali v senci. Razen tega je hla tik od cest in prihaja v sobe veliko prahu. Tudi od železnice postaje, ki je oddaljena od kakih 150 m, prihaja gost dim, ki ni pri odločitvi, da se ne ustavi. V tem smislu je tako važno, da so naši predniki zimo izpraznili dve sobi. Posamezne tovarne in ustanove, ki so niso ukrenile, da bi ustale, so svoje jasli. Mar ni materam, ki gledati nezgodotvorne jasli v kuhinjski hladilnici, ki še dve leti čakajo svoj koonni delavce in potrebnega materiala? Tudi tovarna emajlirane posode, tovarna sadnih sokov, tovarna posode in druge, ki imajo največjo količino ženske delovne sile, še niso nimajo otroških jasli, otroških kosev in njim podobnih ustanov.

(Z «Ljudske pravice» 28. maja 1950.)

LAURA WEISS

Ali je tudi to "informbirojevski laž"?

Za Celje so ene otroške jasli, ki lahko sprejmejo le 40 otrok, premalo končno — še te ne ustrezajo zahtevam predpisov. Jasli, ki so v svojem hribdom, so doma ali v senci. Razen tega je hla tik od cest in prihaja v sobe veliko prahu. Tudi od železnice postaje, ki je oddaljena od kakih 150 m, prihaja gost dim, ki ni pri odločitvi, da se ne ustavi. V tem smislu je tako važno, da so naši predniki zimo izpraznili dve sobi. Posamezne tovarne in ustanove, ki so niso ukrenile, da bi ustale, so svoje jasli. Mar ni materam, ki gledati nezgodotvorne jasli v kuhinjski hladilnici, ki še dve leti čakajo svoj koonni delavce in potrebnega materiala? Tudi tovarna emajlirane posode, tovarna sadnih sokov, tovarna posode in druge, ki imajo največjo količino ženske delovne sile, še niso nimajo otroških jasli, otroških kosev in njim podobnih ustanov.

(Z «Ljudske pravice» 28. maja 1950.)

LAURA WEISS

Ali je tudi to "informbirojevski laž"?

Za Celje so ene otroške jasli, ki lahko sprejmejo le 40 otrok, premalo končno — še te ne ustrezajo zahtevam predpisov. Jasli, ki so v svojem hribdom, so doma ali v senci. Razen tega je hla tik od cest in prihaja v sobe veliko prahu. Tudi od železnice postaje, ki je oddaljena od kakih 150 m, prihaja gost dim, ki ni pri odločitvi, da se ne ustavi. V tem smislu je tako važno, da so naši predniki zimo izpraznili dve sobi. Posamezne tovarne in ustanove, ki so niso ukrenile, da bi ustale, so svoje jasli. Mar ni materam, ki gledati nezgodotvorne jasli v kuhinjski hladilnici, ki še dve leti čakajo svoj koonni delavce in potrebnega materiala? Tudi tovarna emajlirane posode, tovarna sadnih sokov, tovarna posode in druge, ki imajo največjo količino ženske delovne sile, še niso nimajo otroških jasli, otroških kosev in njim podobnih ustanov.

(Z «Ljudske pravice» 28. maja 1950.)

LAURA WEISS

Ali je tudi to "informbirojevski laž"?

Za Celje so ene otroške jasli, ki lahko sprejmejo le 40 otrok, premalo končno — še te ne ustrezajo zahtevam predpisov. Jasli, ki so v svojem hribdom, so doma ali v senci. Razen tega je hla tik od cest in prihaja v sobe veliko prahu. Tudi od železnice postaje, ki je oddaljena od kakih 150 m, prihaja gost dim, ki ni pri odločitvi, da se ne ustavi. V tem smislu je tako važno, da so naši predniki zimo izpraznili dve sobi. Posamezne tovarne in ustanove, ki so niso ukrenile, da bi ustale, so svoje jasli. Mar ni materam, ki gledati nezgodotvorne jasli v kuhinjski hladilnici, ki še dve leti čakajo svoj koonni delavce in potrebnega materiala? Tudi tovarna emajlirane posode, tovarna sadnih sokov, tovarna posode in druge, ki imajo največjo količino ženske delovne sile, še niso nimajo otroških jasli, otroških kosev in njim podobnih ustanov.

(Z «Ljudske pravice» 28. maja 1950.)

LAURA WEISS

Ali je tudi to "informbirojevski laž"?

Za Celje so ene otroške jasli, ki lahko sprejmejo le 40 otrok, premalo končno — še te ne ustrezajo zahtevam predpisov. Jasli, ki so v svojem hribdom, so doma ali v senci. Razen tega je hla tik od cest in prihaja v sobe veliko prahu. Tudi od železnice postaje, ki je oddaljena od kakih 150 m, prihaja gost dim, ki ni pri odločitvi, da se ne ustavi. V tem smislu je tako važno, da so naši predniki zimo izpraznili dve sobi. Posamezne tovarne in ustanove, ki so niso ukrenile, da bi ustale, so svoje jasli. Mar ni materam, ki gledati nezgodotvorne jasli v kuhinjski hladilnici, ki še dve leti čakajo svoj koonni delavce in potrebnega materiala? Tudi tovarna emajlirane posode, tovarna sadnih sokov, tovarna posode in druge, ki imajo največjo količino ženske delovne sile, še niso nimajo otroških jasli, otroških kosev in njim podobnih ustanov.

(Z «Ljudske pravice» 28. maja 1950.)

LAURA WEISS

Ali je tudi to "informbirojevski laž"?

Za Celje so ene otroške jasli, ki lahko sprejmejo le 40 otrok, premalo končno — še te ne ustrezajo zahtevam predpisov. Jasli, ki so v svojem hribdom, so doma ali v senci. Razen tega je hla tik od cest in prihaja v sobe veliko prahu. Tudi od železnice postaje, ki je oddaljena od kakih 150 m, prihaja gost dim, ki ni pri odločitvi, da se ne ustavi. V tem smislu je tako važno, da so naši predniki zimo izpraznili dve sobi. Posamezne tovarne in ustanove, ki so niso ukrenile, da bi ustale, so svoje jasli. Mar ni materam, ki gledati nezgodotvorne jasli v kuhinjski hladilnici, ki še dve leti čakajo svoj koonni delavce in potrebnega materiala? Tudi tovarna emajlirane posode, tovarna sadnih sokov, tovarna posode in druge, ki imajo največjo količino ženske delovne sile, še niso nimajo otroških jasli, otroških kosev in njim podobnih ustanov.

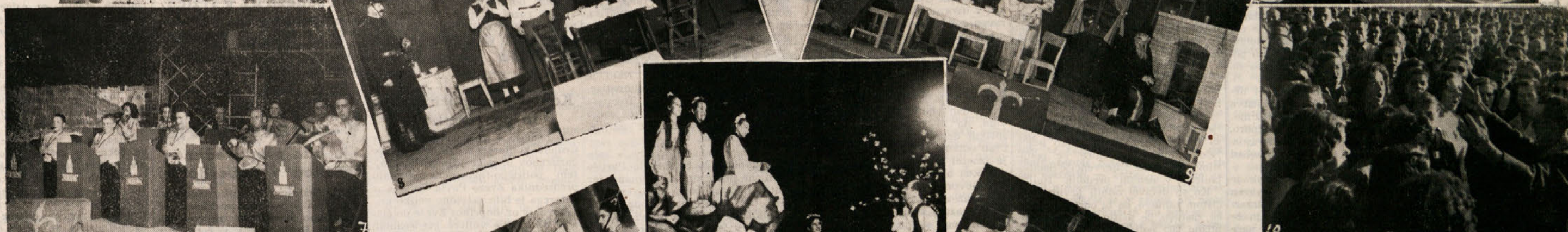
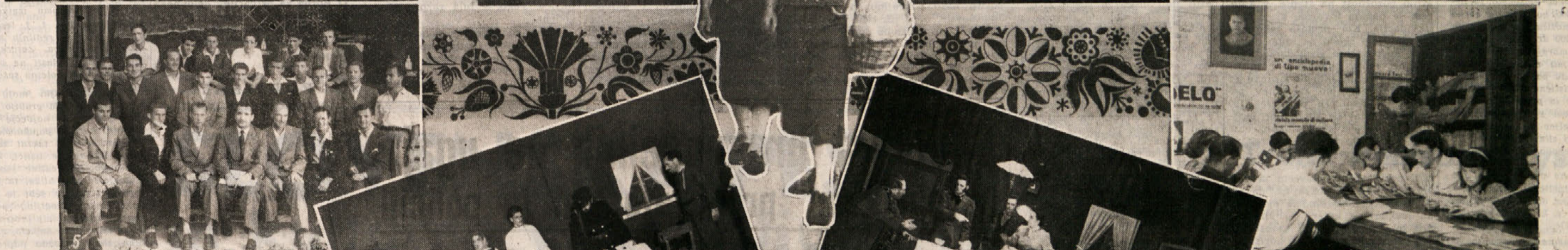
(Z «Ljudske pravice» 28. maja 1950.)

LAURA WEISS

Ali je tudi to "informbirojevski laž"?

Za Celje so ene otroške jasli, ki lahko sprejmejo le 40 otrok, premalo končno — še te ne ustrezajo zahtevam predpisov. Jasli, ki so v svojem hribdom, so doma ali v senci. Razen tega je hla tik od cest in prihaja v sobe veliko prahu. Tudi

MI VSTAJAMO GOTOVO V ŽIVLJENJE SVETLO, NOVO

1. Pevski zbor iz Lonjerja - 2. Pevski zbor iz Šklednja - 3. Dramska družina iz Križa igra »Na kriški osmici« - 4. Pevski zbor iz Boljuna - 5. Pevski zbor iz Križa - 6. Citalnica društva Škamperle - 7. Orkester iz Križa - 8. Ljudski oder igra Gorkijevo Mater in 9. »Cvrček ob ognjišču« - 10. Pevski zbor Salež - Zgonik - Mali Repen - 11. Dramska d. z Opčin - 12. Ljudski oder igra »Žaromil« - 13. Openski orkester - 14. Dramska d. Škamperle predvaja »Venček narodnih pesmi« - 15. Ena

izmed knjižnih razstav - 16. Razstava ročnih del v p. d. »Škamperle« - 17. Prizor iz igre Domen, igra mladina iz Doline - 18. Barkovljenska n. noča - 19. Pionirji p. d. Tomažič igrajo »Palčke« - 20. Dramska d. s Konkonele - 21. Prešernova rojstna hiša, naslikal S. Žerjal iz Boljuna - 22. Dramska d. iz Nabrežine igra »Čudež v pustinji« - 23. Novozgrajeni ljudski dom v Elerjih - 24. Novozgrajeni prosv. dom v Podlonjerju - 25. Prizor iz drame »Naša kri«, ki so jo igrali na Opčinah.

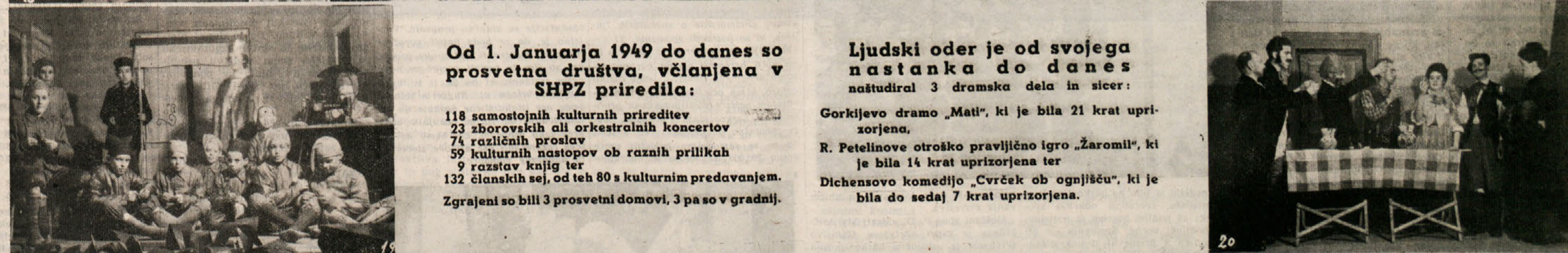
Od 1. Januarja 1949 do danes so prosvetna društva, včlanjena v SHPZ priredila:

118 samostojnih kulturnih prireditev
23 zborovskih ali orkestralnih koncertov
74 različnih praznovanj
59 kulturnih nastopov ob raznih prilikah
9 razstav knjig ter
132 članskih sej, od teh 80 s kulturnim predavanjem.
Zgrajeni so bili 3 prosvetni domovi, 3 pa so v gradnji.

Ljudski oder je od svojega nastanka do danes

naštudiral 3 dramska dela in sicer:

Gorkijevo dramo »Mat«, ki je bila 21 krat uprizorjena,
R. Petelinove otroško pravljeno igro »Žaromil«, ki je bila 14 krat uprizorjena ter
Dichensovo komedijo »Cvrček ob ognjišču«, ki je bila do sedaj 7 krat uprizorjena.

Razkrinkajmo provokatorje!

Nesramno barantanje De Gasperije in Titove vlade na račun Slovenskega tržiskega ozemlja, na račun Slovencev kot na račun Italijanov (ker zeli velika večina ohraniti STO), je silno razmislilo ugled in uplo obeh vladajočih nacionalističnih skupin ne samo na STO, nego tudi v obeh predelih Italije. Tudi pri nas v gorški pokrajini, v Benečiji in Furlaniji je zavladala uničujoča mlačnost in brezbržnost bodisi v taboru DFS (tudi, ki so jih zasedli titovski agenti), kakor tudi v taboru italijanske reakcije.

Pred oboje nacionalistični struji se je postavilo vprašanje, kako potvrditi slovenistični bes in narodnostno borbo, da bi plamen narodnostne mrtnice zagorel v silen požar, ki bi zaslepiel oči ljudstva in omogočil tako nesramno kupčijo imperialističnih hlapcev v vodstvu obeh držav. Potreba je bila velika etnogeneza slovenizma. To je tisto temno ozadje iz katerega je zrastle nečloveška provokacija v Cedadu.

De Gasperi je risel v Cedad in obojne predele, Razlogi so razumljivi in naravnost očitljivi. Slovenistična reakcija v teh krajih je prila ob ves ugled. Tako da je pričakovala v Vidmarstvu 25.000 očitnih in borna 3.000.000.000, a v Cedadu je bilo okrog 500 uradnikov in drugih oseb, ki morajo iz se znanih razlogov prihajati na take manifestacije. V Cedadu pa so nastopile tudi znane slovenistične tolpe, fašistični kvadrastri in pretepevalci. Kdor bi bil pričakoval s strani demokratičnih voditeljev nekega drugega, bi bil v resnici sila lahkoverec. De Gasperi in njegovo besedičenje ne zadostajo za določeno moralno, saj on v svojih govorih ne more povedati nič takega, kar bi pritegnilo italijanske množice. Zato se na vsilji ukaz nastopile eskvadre, ki bi naj opozilele mirno ozračje.

Vendar nesramna provokacija v Cedadu ni bila enostranska, ni izšla samo iz italijanske nacionalistične strani. K potvrditvi umrlega ozračja so doprinele tudi titovski agenti v DFS. Titovski provokatorji so organizirali za De Gasperije prihod skupine Slovencev iz Cedadu in okolice da so prišli s transparenti ter s ozkimi postavljali zahtebe slovenske narodnostne manjšine.

Razumljivo so osakumali Slovence in sploh usakumali demokratizacijo, ki jih postavljajo Slovence na črtnem in v Benečiji. Slovensko ljudstvo v Italiji ima pravico do slovenstva, ima pravico do doletenja manjšinske zakonodaje, ima pravico do raznih gospodarskih ustanov, ima pravico do dela in kruha. A računato mora vedeti, da slovenske in večina te, da od De Gasperije in njegove demokratične družine ne bomo dobili čisto nego klofute, ne bomo dobili manjšinske zakonodaje nego teror, ne bomo dobili nikakih gospodarskih pravic nego izkoriščanje.

Vsakemu je bilo lahko razumljivo, kakšen odgovor bodo dobili tisti Slovence, ki bodo postavili svoje zahteve na De Gasperijevem zborovanju v Cedadu. To je bilo zborovanje za določeno propadajočega slovenstva in v znaku slovenstva so bili tudi odgovori na usmerne zahteve Slovencev. To so dobro vedeli tudi titovski provokatorji, ki so po postali vključili temu lahkoverec slovenske ljudi v Cedad. Titovski agenti so vedeli, da je v njihovem interesu priložiti olje na ogenj slovenstva, da bi mrtnja prerasla razum. Borna skupina agentov na vodstvu DFS se ni pomislila, da bi izpostavila Slovence nastopu in teroru, da bi jim preskrbela pretepanje, medtem ko se vzhodni spoznavajo. Provokatorski voditelji v DFS so sprejeli provokacijske demokratične slovenstva z odprtimi rokami. V svoje provokatorske namene so se poslužili tistih lahkovernih Slovencev, ki so jim nasledili.

Provokacija obeh nacionalističnih skupin v Cedadu postaja še večja, če pomislimo, da so odgovorile vse demokratične organizacije in z njihovi ogromna večina prebivalstva na De Gasperije prihod v bojkotom, ki je bil nedvomno najtežji udarec italijanskim slovenistom. Tako so poslali agenti iz DFS slovenske ljudi v Cedad, ob popolni izolaciji s strani demokratičnih in delovnih množic. Pretepi in klofute, ki so jih pretepli nekateri lahkoverni Slovence so bili mogoči samo zato, ker so nastopili osamljeni, ločeni od ostalih demokratičnih množic. S svojim nastopom pa so titovski agenti in ljudje, ki so jim nasledili, dejansko podpirali De Gasperija, ki je prišel, da bi zanj slovenizem, a sabotiral so delovne in demokratične množice, ki so s svojim bojkotom izrekle italijanski reakciji najtežjo obsodo.

Vsem nam je pa lahko v pouk odzovor, ki ga je dal De Gasperi Slovencev v Italiji. On je povedal, rekoč Titu, a slovenskemu ljudstvu v Italiji je dal v odgovor klofuto. Kaj pa odgovorja Tit? On ponuja tudi roko De Gasperiju, a daje klofuto in teror italijanskemu prebivalstvu v Jugoslaviji. Kaj bo torej Titov odzovor na poslednja ponudba De Gasperija?

Tit bo (prej ali slej) sprejel De Gasperije roko in jo krepko stisnil, saj sta oboje hlapca islega gospodarja. Na klofuto in teror nad slovenskim ljudstvom v Italiji pa bo postal papirnata protestna resolucija, ki jo bo De Gasperi urgal takoj v kos. Računato pošilja tudi De Gasperi papirnate protestne resolucije, ki jih meče Titu prav tako v kos. Roko si namreč stiskata Tito in De Gasperi prav zares, papirnate resolucije na so le za zaslepijevanje množic.

Tako se pripravljata imperialistična hlapca v Italiji in Jugoslaviji na nesramno kupčijo na račun obojnega prebivalstva in na račun ljudstva STO. Tako pripravljata nastop Jugoslavije v sredozemski ali atlantski pakt, a ljudstvo goriske pokrajine in Benečije bi naj služilo kot lutka za titovske in demokratične provokacije v tej nesramni igri, ljudstvo bi naj tudi z lastno koto plačevalo posledice teh provokacij.

DELO V GORIŠKI POKRAJINI

Uredništvo in uprava goriske izdaje «DELA»: GORICA, ulica XXIV. Maggio, šte. 18, prvo nadstropje. Telefonska šte. 666.

MORALNA IN MATERIALNA PODPORA PREBIVALSTVA DELAVCEM OLJARNE

Delavci čuvajo svojo tovarno pred provokacijami policije in titovcev

Kot smo že pisali v zadnji številki našega lista, so delavci in delavke tržiske oljarne ponovno zasedli tovarno. Na skupnem zborovanju jim je enotni agitacijski odpor poročal o pogajanjih, ki so se vršila na prefekturi v dnevi 29, 30, in 31. maja. Na osnovi tega poročila in razvoja dogodkov je podpisalo 190 delavcev (torej skoraj vsi) resolucijo, v kateri odobravajo delo sindikalnih organizacij delom pogajanj. Delavci obsojajo izrečno in očitno sklepe, ki jih je ravnateljstvo začelo izvajati, medtem ko so bila še v teku pogajanja. V resoluciji naglašajo delavci, da so soglasni z zasedbo tovarne in pozivajo pokrajinske in osrednje organe oblasti, da obrnejo svojo pozornost na stanje, v katerem se nahaja tovarna, ki ji preti likvidacija. Ker prinaša tako stanje največjo škodo ne samo delavcem, nego vsemu gospodarstvu pokrajine, mora odgovorno ministrstvo pohiteti in sklicati stranke ter preprečiti nadaljno zaostrovanje položaja. V resoluciji pooblašča 190 delavcev delavske sindikalne organizacije, da podvzamejo konkretno akcijo, ki bodo privedle do rešitve vprašanja oljarne.

V resoluciji so delavci naslovili tudi poziv vsem delavcem in vsem prebivalcem pokrajine, da jih odpre s tisto moralno in materialno podporo, s katero so jih podpirali v preteklosti. V zavesti, da započeta borba in samo v korist delavcev oljarne, nego v korist vseh delavcev sploh, v korist gospodarstva naše pokrajine, ki bo postalo še težje, če bi se uresničili egoistični in protiljudski sklep kapitalistov oljne industrije, da se zapre Oljarno. Občinski svet Turjaka je izrekel svoje odobrovanje in popolno solidarnost delavcem Oljarne, ki se ne borijo samo za svoj lastni kruh, nego tudi za dobrobit tržiske pokrajine katere je enotni agitacijski odpor poročal o pogajanjih, ki so se vršila na prefekturi v dnevi 29, 30, in 31. maja. Na osnovi tega poročila in razvoja dogodkov je podpisalo 190 delavcev (torej skoraj vsi) resolucijo, v kateri odobravajo delo sindikalnih organizacij delom pogajanj. Delavci obsojajo izrečno in očitno sklepe, ki jih je ravnateljstvo začelo izvajati, medtem ko so bila še v teku pogajanja. V resoluciji naglašajo delavci, da so soglasni z zasedbo tovarne in pozivajo pokrajinske in osrednje organe oblasti, da obrnejo svojo pozornost na stanje, v katerem se nahaja tovarna, ki ji preti likvidacija. Ker prinaša tako stanje največjo škodo ne samo delavcem, nego vsemu gospodarstvu pokrajine, mora odgovorno ministrstvo pohiteti in sklicati stranke ter preprečiti nadaljno zaostrovanje položaja. V resoluciji pooblašča 190 delavcev delavske sindikalne organizacije, da podvzamejo konkretno akcijo, ki bodo privedle do rešitve vprašanja oljarne.

V resoluciji so delavci naslovili tudi poziv vsem delavcem in vsem prebivalcem pokrajine, da jih odpre s tisto moralno in materialno podporo, s katero so jih podpirali v preteklosti. V zavesti, da započeta borba in samo v korist delavcev oljarne, nego v korist vseh delavcev sploh, v korist gospodarstva naše pokrajine, ki bo postalo še težje, če bi se uresničili egoistični in protiljudski sklep kapitalistov oljne industrije, da se zapre Oljarno. Občinski svet Turjaka je izrekel svoje odobrovanje in popolno solidarnost delavcem Oljarne, ki se ne borijo samo za svoj lastni kruh, nego tudi za dobrobit tržiske pokrajine katere je enotni agitacijski odpor poročal o pogajanjih, ki so se vršila na prefekturi v dnevi 29, 30, in 31. maja. Na osnovi tega poročila in razvoja dogodkov je podpisalo 190 delavcev (torej skoraj vsi) resolucijo, v kateri odobravajo delo sindikalnih organizacij delom pogajanj. Delavci obsojajo izrečno in očitno sklepe, ki jih je ravnateljstvo začelo izvajati, medtem ko so bila še v teku pogajanja. V resoluciji naglašajo delavci, da so soglasni z zasedbo tovarne in pozivajo pokrajinske in osrednje organe oblasti, da obrnejo svojo pozornost na stanje, v katerem se nahaja tovarna, ki ji preti likvidacija. Ker prinaša tako stanje največjo škodo ne samo delavcem, nego vsemu gospodarstvu pokrajine, mora odgovorno ministrstvo pohiteti in sklicati stranke ter preprečiti nadaljno zaostrovanje položaja. V resoluciji pooblašča 190 delavcev delavske sindikalne organizacije, da podvzamejo konkretno akcijo, ki bodo privedle do rešitve vprašanja oljarne.

Na zasedbo Oljarne s strani delavcev je odgovorilo še prebivalstvo ter prisloščilo na pomoč bodisi z moralno kot tudi materialno podporo. Tako so delavci tovarno Solvay v znak solidarnosti odstopili svoj obdel delavcem Oljarne.

Občinski svet občina Turjak je na izglasovano enoglasno (razven enega svetovalca ki se je vzdržal) resolucijo, v kateri ugotavlja, da je izredno težko gospodarsko stanje naše pokrajine, ki bo postalo še težje, če bi se uresničili egoistični in protiljudski sklep kapitalistov oljne industrije, da se zapre Oljarno. Občinski svet Turjaka je izrekel svoje odobrovanje in popolno solidarnost delavcem Oljarne, ki se ne borijo samo za svoj lastni kruh, nego tudi za dobrobit tržiske pokrajine katere je enotni agitacijski odpor poročal o pogajanjih, ki so se vršila na prefekturi v dnevi 29, 30, in 31. maja. Na osnovi tega poročila in razvoja dogodkov je podpisalo 190 delavcev (torej skoraj vsi) resolucijo, v kateri odobravajo delo sindikalnih organizacij delom pogajanj. Delavci obsojajo izrečno in očitno sklepe, ki jih je ravnateljstvo začelo izvajati, medtem ko so bila še v teku pogajanja. V resoluciji naglašajo delavci, da so soglasni z zasedbo tovarne in pozivajo pokrajinske in osrednje organe oblasti, da obrnejo svojo pozornost na stanje, v katerem se nahaja tovarna, ki ji preti likvidacija. Ker prinaša tako stanje največjo škodo ne samo delavcem, nego vsemu gospodarstvu pokrajine, mora odgovorno ministrstvo pohiteti in sklicati stranke ter preprečiti nadaljno zaostrovanje položaja. V resoluciji pooblašča 190 delavcev delavske sindikalne organizacije, da podvzamejo konkretno akcijo, ki bodo privedle do rešitve vprašanja oljarne.

V šolskih delavnicah uničujejo osnovne delavske svoboščine

Nedavno je eden izmed nadzorovanih kakovostnih šolskih delavnic v Gradiski iznenadil nekaj delavcev, medtem, ko so sedeli na delovnem mestu. Zabeležili si je njih imena in čez nekaj dni so bili kratkoma odpušteni z dela, ne da bi bili niti klicani na odgovor.

Ker je ta ukrep vsekarer zelo čuden, da bi se mogel pod birokraatskim in policijskim italijanskim državnim ustrojem, se delavci nikoli ne morejo z njim sprijazniti. Zato se je pretekli teden napotila k županu skupina delavcev ter tajnik krajevne Delavske zbornice z namenom, da bi prišlo do nekakega kompromisa in sporazuma. Toda zamen, ker ukaz o zadetvi odpustitvi ni prišel od občinske uprave, temveč neposredno od ministrstva za delo iz Rima. In zato na gradski občini nihče ne ve nič o tem dogodku, niti ne ve, kaj je ukreniti, da bi se popravila krivica, ki je bila storjena delavcem.

Sedaj nastaja vprašanje, kako to, da je posetil nadzornik prav te delavci, edaj ko so sedeli v znak protesta. Znano je namreč, da so prav ti delavci med tistimi, ki se bore v prvih vrstah za izboljšanje svojega položaja, za izboljšanje razmer delavskega razreda sploh. Ti delavci so bili tudi med prvimi, ki so se borili za izboljšanje prehrane v omenjenih delavnicah, kakor tudi za priznanje pravice do plače za tiste dni, ko ne delajo, in to zaradi praznikov ali pa slabega vremena. Ker omenjene zahteve niso bile od oblasti upoštevane, so se delavci vzdržali delati tudi v prisotnosti nadzorov.

Od tedaj pa je potekalo že dva tedna, a vendar ni še nobene vesti o morebitni rešitvi. Vse kaže, da se niti župan ni zavzel resno za to pereče vprašanje.

Italijansko ljudstvo je že dalo De Gasperiju velik nauk z uničujočim bojkotom na obeh emaniacijah v Vidnu in Cedadu. Tudi slovenski ljudje se v ogromni večini niso udeležili titovske provokacije, le malo število jih je pa nasledilo in plačilo posledice na svoji koži. Danes se torej postavlja vprašanje, da razkrinkamo Titovo tolopo tudi pred omenjenimi lahkovernimi provokacijami. Samo z osamlitimi in razkrinkanimi teh slovencev bo moč ustvariti počelo za mirno sožitje s italijanskimi delovnimi in demokratičnimi množicami, preprečiti sejanje novega slovenstva in narodnostnega sovraštva, a preprečiti tudi nesramne kupčije obeh imperialističnih hlapcev na račun našega in italijanskega ljudstva.

Ze preteklo soboto pa je sledila druga provokacija. Izvrševalci so bili v tem slučaju titovski imperialistični agenti, ki so prišli iz Trsta in Gorice ter predlagali delavcem, ki so zasedli tovarno »pomogo« v obliki denarja in razredna materiala. Predlog titovskih agentov je najprej odločno odbil član tovarniškega odbora, ki se je nahajal v tovarni, njegove besede pa so nato potrdili enoglasno vsi delavci.

Delavci — branilci Oljarne so tako izrekli svoj protest proti agentom titovske zločinske skupine, ki je zakrivila nebroj zločinov tudi nad prebivalstvom in delovnim ljudstvom tržiske pokrajine in prav posebno nad tistimi delavci, ki so zapustili našo pokrajino in odšli v Jugoslavijo, a so jih tam vrgli zaradi njihove zvestobe proletarskemu internacionalizmu in zaradi demokratičnega mišljenja v taborišču, v zapore ali pa jih prisilili na povratek v Tržico, kjer jih je čakala brezposelnost. Odgovor delavcev Oljarne titovskim agentom je pomislil, da ne more biti nikakih stikov med delavci Tržice, ki se bore proti imperializmu in agenti prav istega imperializma.

Titovska »pomogo« tržiski Oljarni je temveč nesramnost, če pomislimo, da tekem cele prve stavke niso titovski niti najmanj podprli delavcev Oljarne, a sedaj so se jih kar nenadoma spomnili, očitno z namenom, da bi vnesli kakke provokacije in razdor v delavske vrste. Titovski agenti so se pojavili kot poslednja rezerva kapitalistov proti delavski enotnosti v Oljarni. Končno pa je titovska »pomogo« še nesramnost, če pomislimo, da v Jugoslaviji živi ljudstvo v največji bedi, a omenjeno hrano so titovski odtrgali na račun jugoslovanskih narodov. Zato je odklonitev delavcev Oljarne, da bi sprejeli titovsko »pomogo« tudi dejanje solidarnosti napram jugoslovanskemu narodu.

Stvari so se odvijale tako. Pred enim mesecem sta se naša tovariša, zaročena podala k župniku Petru, da bi se spoznamela glede pokore. Prvo vprašanje župnika je bilo, če sta partizana, na kar je dobil pritrdilen odgovor. Nato je brž hotel vedeti, če sta simpatizirala Komunistične partije. Tovariša sta mu odgovorila, da nista samo simpatizirala Komunistične partije, nego tudi člana.

Na osnovi teh odgovorov je zahteval župnik, da bi zatajila Partijo in njene ideje in to pismeno ter postavil to za pogoj cerkvene pokore. Oba zaročena sta odgovorila župniku, da ne bosta nikoli zatajila ideje, za katere sta se borila in za katere je padlo na tisoče najboljših ljudi. Odvrnila sta župnika, da pričakujeta, da jih pokliče pred dnevom, ki je bil določen za pokoro to pa seveda samo v primeru da ne bo več postavil navedenih nesramnih zahtev.

Župnik je ostal trmasto na svojem stališču in sta bila tako oba tovariša in obe tovarišici poročena civilno. Župan je voščil novoporočencem obilo sreče, a godba je zagrala razne komade in med njimi delavske himne, ki jo je pozdravilo vse prisotno prebivalstvo z burnim ploskanjem. Novoporočenci so prešli toliko rdo in to iz različnejših strani, da je bila pot docela posuta s cvetjem.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Ze večkrat smo pisali o nečloveškem izkoriščanju delavk v gorških predilnicah. Toda kljub temu imamo še vedno nove — in take dogodke, — mimo katerih je nemogoče, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako obveščati tudi širšo javnost o krivici, ki se gode prizadetim delavcem, zlasti pa ženam.

Tako je dalo ljudstvo Sv. Petra ob Soči najboljši odgovor župniku in mu povedalo, da niso obsodbe vredne ideje novoporočencev, ne da bi o njih poročali v časopisju ter tako ob

TAJNI SPORAZUM V HAAGU

AMERIŠKI TRUSTI SO PREPUSTILI HITLERJU MONOPOL NAD VSO EVROPO
VŠTEVŠI ANGLIJO IN FRANCIO - TER NAD JUŽNO AMERIKO - NA
TA NAČIN SO MU OMOGOČILI NADALJNJE NAPADALNE POGODE

III.
Leta 1942 je ameriški zakladnik, minister Morgenthau ukazal zapletati delnice družbe "General Atomic and Film Corporation" zaradi prekrškov ter zaradi dejstva, da jih je vedno podpirala. Po tej zapletitvi so prišli na dan razne tajnosti, lasti pa dejstvo, da so številni ameriški trusti še vedno imeli tesne vezi z nacisti. Izvedlo se je tudi, da so bili ti v posesti številnih delnic prej omenjene družbe. Iz znanosti so razvidna zlasti naslednja imena: "Standard Oil", "Dupont de Nemours" je tudi Mac Cloy sedanjí ameriški visoki komisar v Nemčiji.

Nacisti so svojčas ustanovili v Ameriki tudi banko "Schroeder", katere je vodila vse denarne posle družbe "Farbenindustrie". Za časa razvoja vojne je postal ravnatelj te banke znani Allen Dulles. Istočasno je bil tudi voditelj ameriške špijone službe v Evropi. Njegov brat, John Foster Dulles pa je med tem nastopal neprestano barantiral z nemškimi trusti preko raznih švedskih tiskov in je bil obogatel, zaradi česar je bil prijatelj celotne sodišče, ki pa je vse zadoje spravilo v poobilo. Toda to se ni vse. Dasiravno je znano, da je John Foster Dulles bil med vojno smatran kot nacistični sodelavec, se mu ni niti po vojni nič zalega zgodilo; nasprotno, od ameriške vlade je bil imenovan za posebnega svetovaleca pri zunanjem ministru. Tako torej se je ameriška vlada nagajala tistim, ki so za časa težke vojne proti nacizmu kopili svoje kapitale, ne razraja se na to, da so tudi tisoči ameriških vojakov prešli svojo kri na skupni cilj vseh svobodoljubnih ljudi v svetu.

Ob tej priliki se spominjamo tudi Georgeja Edwarda Allena, ki je bil svojčas tesno povezan z nacistično banko "Schroeder" ter preko raznih podružnic družbe "Farbenindustrie" v Združenih državah, ki je bil tesno povezan tudi z njim, znanim velikim jeklenim trustom Johna Stinnesa. Danes je ta človek poslanik pri Titovi vladi v Beogradu; torej pri tisti vladi, kar ne vidni člani so imeli celo za časa osvobodilne borbe tajne vezi z nacisti.

Nevem, da so imele velike ameriške in nemške trusti velikanske obsege od preteklih vojn. In prav tako, ker so jih že vnaprej pričakovali, so naklepali na vse načine, da je prišlo do njene realizacije. Če razmišljamo malo globlje o tem, kaj nam privede do spoznanja, da so prav ti monopolisti odgovorni za vse gorje, ki ga je prižigala naša vojna.

24. septembra 1939, t. j. mesec dni po zasebi Poljske, in medtem, ko je bila Francija in Velika Britanija že v vojnem stanju s Hitlerjem, je prišel v Evropo Frank A. Howard, ravnatelj družbe Standard Oil. V Haagu na Holandskem se je

sestal z ravnateljem "Farbenindustrie", znanim nacistom dr. Ringierjem. Na tem sestanku je prišlo do sporazuma med trusti, po katerem so postale Afrika, Azija in Severna Amerika vplivna področja družbe Standard Oil-a; Evropa in Južna Amerika pa vplivni področja "Farbenindustrie". Prepustitev evropskega področja "Farbenindustrie" je imela namen dati možnost Hitlerju, da se gospodarsko utrdi ter pripravi na uspešen napad proti Sovjetski zvezi. Omenili smo, da je bil ta sporazum podpisan, ko je bila že vojna med Nemčijo na eni strani in Veliko Britanijo ter Francijo na drugi strani. Da bi pa ta sporazum bolje zakrival, so mu nadeli datum 1. septembra 1939. S tem datumom so hoteli doseči spoštovanje "predvojnega sporazuma".

Obe nasprotni stranki sta ga namreč spoštovali skozi vso vojno.

V svrhu potrditve o dejstvih, ki jih navajamo, prinašamo na tem mestu naslednji odlomek iz pisma, ki ga je pisal A. Howard ravnatelj Standard Oil-a Claytonu leta 1940 in ki se glasi: "Po izbruhu sovražnosti smo morali pregledati sporazume z Nemčijo. Mi smo si pridržali pravico do monopola v proizvodnji predmetov iz sintetičnega gumija v Britanskem in Franco-

Pevski zbor p.d. Matjažič iz Barkovci

VALENTIN KATAJEV

"Moja duša je ušla že štirinajstega leta," se je trudno nasmehnil Semjon.
"Moja se pa še drži," je zastepel Mikola in iznenada nagli glavno semjonovo ramo. "Oj bože moj, bože! Mar sem pretekli teden mogel sanjati, da me nemška krogla danes ne bo zgrešila!" In je takoj tiho, kakor otrok.
"Štiti je stropni glavbo ob eteno skednja, zleknili čujejo po slami, pripraval roke, zvezane na hrblju, in zapel izvijajoče glasno po vseh zidovih, zvezane tisto staro ukrajinsko pesem, ki jo je znal še iz za mlada:
"Imel sem konja,
konja urnega,
imel sem bridko sabljo
in dekle čarobno."
"Čas je čudno naglo mineval. Zdaj je hitel tako nezasišano, da se srce ledenilo, zdajci pa se je spet ustavil in visel nad glavbo kakor nezno breme. Tako je minila ura in že se je iztekala druga. Blizu vasi se je oglasil vojaški rog.
Zaropotal je zapah. Vrata so se odprla. Pokazal se je Tkačenko v jadrnasti čepici z rdečim nadvisom.
"Kako, Kotko, pesnice prepevaš?" je vprašal in se ustavil pred Semjonom. "Le pohiti, da se napoješ, ker ti preostane le še malo časa."
Semjon mu ni odgovoril. Tkačenko je stopil nekajkrat gor in dol po stopnicah, nato je prišel nazaj in se spet ustavil ter si s tremi prsti pokazal brke.
"Se nočeš pogovarjati z menoj? To je precej neumno. Ti si nemara zoper mene, toda jaz nimam nič zoper tebe. Zai te mi je, Kotko, v tvoji poslednji uri."
"Zasmilila se je volku kobila pa ji je pustil rep in grivo... Ne potrebujem tvoje obžalovanja. Pojdi, odkoder si prišel, da ne bom bil v svoji poslednji uri gledal tvoje umazane gobce!"
"Spet neumnost. Tepec si, Kotko, tepec, in kakor si vedno bil tepec, tako boš zdaj kot tepec stopil tudi pred puško."
"Skoda, da so mi ti zločinci zvezali roke," je z zobmi škripaje zastepel Mikola.
"Ampak Tkačenko mu ni privoščil pogleda v oči, marveč je samo z nasmehom postremljivo pogledal proti njemu.
"In če hočeš vedeti, Kotko, ti lahko v tvoji zadnji uri povem," je nadaljeval, "v čem je tvoja kmečka toposť. Kotko, ti nisi razumel politike. Pa saj je tvoja buča tudi ni mogla prekuhati. Zaletel si se

ISTRSKA narodna noša

(Nadaljevanje sledi)

skem imperiju ter ZDA; Nemcem pa je prepuščen ostali del sveta. Kot je znano so bili sintetični proizvodi iznajdeni v laboratorijih "Farbenindustrie", a patenti za izdelavo so bili prodani ameriški družbi "Sterling". Na ta način je bil Hitler ponovno prišel do njih, kar mu je bilo zlasti dobrodošlo, ker mu je primanjkovalo naravnega gumija za nadaljevanje vojne. Angleški vojni minister Dalton je tožil v nekem javnem govoru leta 1941, da sporazumi, ki so bili sklenjeni med "Standard Oil-om in "Farbenindustrie", povzročajo velikanske škodo v vojni proti nacizmu ter, da dejansko pasivizirajo angleški pomorski blok. V Londonu so tedaj protestirali, toda brez uspeha, kajti filonacisti Bullitt, Dulles, Vandenberg, Hoover in drugi veliki washingtonske vlade so bili močnejši od Londonških veljakov, zlasti še, ko je slo o obrambo zapadne civilizacije.

Skozi vso vojno dobro so ostali neprepričani gospodarski odnosi med nacistično Nemčijo in velikimi ameriški trusti. Tedanje geslo trustov je bilo: "Hitler potrebuje več orožja kot pa ZDA, in ker ga dobro plačuje, prodajamo mu ga!"

(Nadaljevanje sledi)

linami je odbiral one, ki so se odlikovale po rodnosti, prenašanju ostrin zim in po okusnosti sadov. Nazorno nam opisuje tedanje Miturino delo M. Iljin v svoji zelo zanimivi knjigi "Prirada in ljudje, ko prav:

"...bivši nadzornik postajnih ur si je zastavil drzno nalogo: zviti lepoto in okus pri znamenitih tujezemskih sadnih drevesih, ki imajo tuja imena: sadna drevesa. Tudi Miturin se je totil dela, a po dolgotrajnih poskusih in opazovanjih je spoznal jalovost aktivizacije; to posebno, ker so inozemski sadjarji vzgajali dreve po izkušnjah v svojih domovinah, ne oziroma na rusko tla. Zato je leta 1886. opustil aktivizacijo in šel svojo pot.

Lotil se je zbirati in sejati pečke in koščice najboljega domačega in tujelega sadja, jih sejal in rastline skrbno gojil. A tudi ta način dela ni rodil uspeha. Zato je prešel na kiranje in začel je ostro opazovati dednost v rastlinstvu. Po dolgotrajnih in napornih poskusih in opazovanjih v svojem vrtu in po nešteth nedež, prečutih pri knjigah je spoznal veliko število rastlin iz najrazličnejših krajev. Spoznal je, da dajo vzhodno-azijske vrste dolgoletnega sadnega drevesa odlične apsorpcije za kiranje z žilnimi vrstami. Divjake jablan, hrast, slivita iz Himateje, Severne Kitajske, Koreje in drugih severnih pokrajin je kiral z žilnimi vrstami iz toplih južnih krajev, a med dobljenimi rast-

ji. To ne bo mogoče, dokler vsak pevski zbor, vsaka vas ne bo imela lastnega pevovodje. Naj pomislimo da že sedaj 18 zborov čaka samo pevovodje s katerim bi takoj mogli začeti vaje ter kmalu tudi nastopiti. In stari pevovodje? Z mastnimi plačami si preganjajo dolga leta, ki jim ga povzroča brezdelje. Kljub vsemu pomanjkanju nam je uspelo organizirati veliko število prireditelj, pevskih koncertov in nastopov po vseh krajih in vseh od Plavij in Eljerjev do Doline, Trebč, Opčin, Proseka, Zgonika, Nabrežine in Devina. Kot leta 1945. zabrega naša pesem in ljudska umetnost vse širše množice, si utira zmagovito pot do slehernega poštenega Slovenca. Zmagalo je zopet ljudstvo, ki si samo, brez koristolovske gospode ustvarja s svojimi zvestimi ljudskimi talenti svojo resnično ljudsko in napredno kulturo.

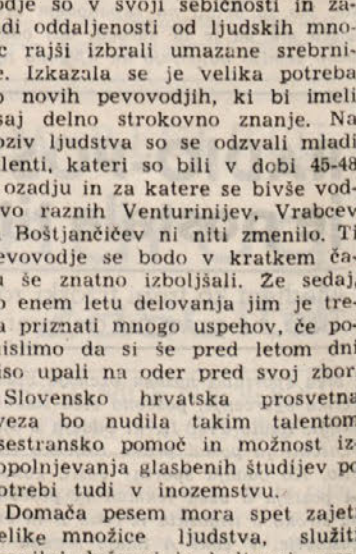
Slovenska pesem nas je bodrila v najtežjih dneh naše zgodovine!

z navdušenjem udeleževalo ljudskih praznikov, veselje, kjer so svojedonec domače pesmi in beseda Bliskovito se je pesem širila med velike mase ljudstva in privedlo do velikih masovnih pevskih nastopov v letu 1946 in 1947.

Koncem leta 1947 je celotno kulturno delovanje, ki se je do tedaj silno razvilo, začelo vidno nazadovati. Pevski zbori niso več delovali tako obirno, temveč se je vse njihovo delovanje omejevalo v glavnem na nekaj mesečnih zborov, na dočim so šibkejši zbori životali.

Končno so v letu 1948. propadli vsled zavestne sabotaže pevovodij, tudi najmočnejši zbori.

Ljudstvo ni moglo dolgo ostati brez svoje pesmi. Kot v času zatiranja, si je želelo spet ljudskih veselje, koncertov, kjer bi slišalo domačo besedo, igro, pesem. Ali voditelji, režiserji in pevovodje so popolnoma zapustili ljudstvo. Vendar so senapobodo zavednih in delovnih tovarišev z velikimi težavami dvignili na novo pevske zbori iz Skednje, Saleža-Zgonika, Sv. Križa, Opčin, Trebč, Boljuna, Ricmanj, Lonjerja, Podlonjerja, Sv. Ivana, Padrič, Malega Regna in dr. Pevovodje so takrat razen treh, ki so

Pevski zbor p.d. iz Ricmanj

PREOBRAŽEVALCI NARAVE

Novi ljudje - Novi uspehi

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)
Potom aktivizacije je menil privedi drevesa iz Francije in drugo na ostro ruske zime. Ta način je bil zelo priljubljen pri bogatih veleposelnikih, ki so si mogli nabaviti drevesa za drag denar. Z drevesi vred so pa naročili tudi izučene inozemske sadjarje, ki naj bi oskrbovali uvožena sadna drevesa. Tudi Miturin se je totil dela, a po dolgotrajnih poskusih in opazovanjih je spoznal jalovost aktivizacije; to posebno, ker so inozemski sadjarji vzgajali dreve po izkušnjah v svojih domovinah, ne oziroma na rusko tla. Zato je leta 1886. opustil aktivizacijo in šel svojo pot.

Lotil se je zbirati in sejati pečke in koščice najboljega domačega in tujelega sadja, jih sejal in rastline skrbno gojil. A tudi ta način dela ni rodil uspeha. Zato je prešel na kiranje in začel je ostro opazovati dednost v rastlinstvu. Po dolgotrajnih in napornih poskusih in opazovanjih v svojem vrtu in po nešteth nedež, prečutih pri knjigah je spoznal veliko število rastlin iz najrazličnejših krajev. Spoznal je, da dajo vzhodno-azijske vrste dolgoletnega sadnega drevesa odlične apsorpcije za kiranje z žilnimi vrstami. Divjake jablan, hrast, slivita iz Himateje, Severne Kitajske, Koreje in drugih severnih pokrajin je kiral z žilnimi vrstami iz toplih južnih krajev, a med dobljenimi rast-

linami je odbiral one, ki so se odlikovale po rodnosti, prenašanju ostrin zim in po okusnosti sadov. Nazorno nam opisuje tedanje Miturino delo M. Iljin v svoji zelo zanimivi knjigi "Prirada in ljudje, ko prav:

"...bivši nadzornik postajnih ur si je zastavil drzno nalogo: zviti lepoto in okus pri znamenitih tujezemskih sadnih drevesih, ki imajo tuja imena: sadna drevesa. Tudi Miturin se je totil dela, a po dolgotrajnih poskusih in opazovanjih je spoznal jalovost aktivizacije; to posebno, ker so inozemski sadjarji vzgajali dreve po izkušnjah v svojih domovinah, ne oziroma na rusko tla. Zato je leta 1886. opustil aktivizacijo in šel svojo pot.

Lotil se je zbirati in sejati pečke in koščice najboljega domačega in tujelega sadja, jih sejal in rastline skrbno gojil. A tudi ta način dela ni rodil uspeha. Zato je prešel na kiranje in začel je ostro opazovati dednost v rastlinstvu. Po dolgotrajnih in napornih poskusih in opazovanjih v svojem vrtu in po nešteth nedež, prečutih pri knjigah je spoznal veliko število rastlin iz najrazličnejših krajev. Spoznal je, da dajo vzhodno-azijske vrste dolgoletnega sadnega drevesa odlične apsorpcije za kiranje z žilnimi vrstami. Divjake jablan, hrast, slivita iz Himateje, Severne Kitajske, Koreje in drugih severnih pokrajin je kiral z žilnimi vrstami iz toplih južnih krajev, a med dobljenimi rast-

Miturin se pa s temi uspehi ni zadovoljil. Ni kiral samo istostransnih rastlin, temveč tudi raznostrane. Sam opisuje nek tak zanimiv poskus:

"Vcepil sem mandelj, posrednik" na posebno vrsto slive. Na cepiču so se razvili poganki. Ti so se tako slabo razlikovali od podlage, da sem konce tezahtlivo vsak poganjek oddelil od podlage. Iz pogankov sem vzel ocesa, da bi jih vcepil na slivo, kar sem tudi storil. Slabo zrastevanje mandeljnih pogankov po vplivu slivove podlage, se je potesih prvega leta prenese na poganjke v drugem letu.

Odmerjeni prostor nam žal ne dopušča, da bi našli še več Miturinovih poskusov, čeprav so zelo zanimivi. Saj bi se že z golim naštevanjem njegovih rastlinskih vrst močno preokorčili določeni prostor. Zato se moramo omejiti na kratek opis žiljenja tega velikega moža.

Nadose koristne iznajdbe Miturina so bile v svetu močno upoštevane. Ze leta 1890. so Kanadčani visoko cenili njegovo vršino plodnoročja, ki je bila ne le bogato rodča, temveč tudi izredno odporna proti mrazu. Tudi v sami Rusiji je bil Miturin dobro znan, toda le pri preprostih ljudstvu: uradni znanost ni hotela priznati njegovega dela. Leta 1905. je prošil carsko upravo za pomoč in za dovoljenje, da sme na svojem zemljišču ustanoviti šolo za sadjarstvo. Odklonili so mu oboje, zaradi zunanjega sveta pa so mu poklonili — krizec... Pač so ga vabili v Ameriko in mu obljubljali vse mogoče; večkrat se je zglasil pri njem, ta ali oni American in mu ponujal visoke zneske za njegovo najdbe. Miturin pa ni sprejel niti tega, niti onega: ni mu bilo do bogastva, hotel je le koristiti svoji rodni zemlji! Zato je ostal doma in nadaljeval kljub silnim težavam in kljub pomanjkanju vsakih sredstev svoje delo, dokler...

Dokler ni nekega dne prejel iz Moskve brzojavko: "Poskusi za ustvarjanje novih kulturnih rastlin so izrednega pomena. Pošljite takoj poročilo predsedniku sveta ljudskih komisarjev Leninu."

Miturino delo je našlo zasluženo priznanje. Ni mu ga dala carska vlada.

Obdobja v življenju rastlin
V teku svojega žiljenja preživlja vsaka rastlina vrsto posameznih obdobj. Za vsako posamezno let obdobje je pa značilno vsaj eno obdobje posameznih rastlinskih žiljenj (vegetativnih) organov. Žiljenje rastline moremo razdeliti v dve glavni dobi, katerih vsaka vsebuje vrsto obdobj.
V vegetativni dobi svojega žiljenja razvija rastlina popolnoma svoje žiljenje ali vegetativne organe, t. j. korenine, stebel in liste. V prvem obdobju vegetativne dobe se razvijajo v nastajajočem semenu kal. Pri večini enoletnih pridelav ali obdobje mirovanja, ko je delovanje rastlinskih celic močno zaustavljeno; to obdobje traja pri rastlinskih različnih različno dolgo. Ob primernih prilikah seme vzkalji in pride torej v obdobje kaljenja. Ker so nadaljnja obdobja pri različnih rastlinah različna in ker bomo pozneje imeli posla z žitom, si v nadaljnjem ogledu razvojna obdobja žita.

Kateče žito zrno se razvije v kratko stebelce, ki pa prav kmalu preneha rasti in ostane še skrito v zemlji. Tekom naslednjega obdobja pozne kratko stebelce nad kolenci začete stranskih pogankov. Ti poganki se razvijajo v kratka stebelca ki so pa še skrita v nožnicah listov. Tako se iz žitnega zrna razvije šop kratkih, v zemlji skritih stebel, zaradi česar pravimo temu obdobju — obdobje kosačenja. Oziroma žito preide nato v svoje zimsko spanje, ko je usak na-

daljnji razvoj navidezno zaustavljen; rastline preživljajo svoje obdobje zimskega mirovanja.
Spomladaj se kratka stebelca kaj hitro razvijajo, prerastejo listne oboje, ki so jih tekom zime varovali in se izredno podaljšajo: žitna rastlina preživlja svoje obdobje rasti, tekom katere razvije dolgo steblo in liste.
Tekom dobe spolnega razmnoževanja pride usa skrb rastline na razvoj cvetov, pozneje pa na razvoj semena in ploda. Rast vegetativnih organov ni več tako važna in je zato le nezadnja; s tem pa prihrani rastlina čim največ organske snovi, t. j. hrane, za dozorevanje cvete, semena in plodove. Pri žitu s mladi klasi rešijo tistih obo-

Pevski zbor p.d. iz Ricmanj

Lysenko je tako prevzgojil žito da rodi 7 krat večje klasje

je, v katerih so do tedaj tčali in kmalu dorastajo posamezni cveti. Obdobja cvetenja sledi obdobje dozorevanja semen in plodov. Po tem obdobju pa večina rastlin počasi odmrje.

Trajanje osega žiljenja je pri različnih rastlinah zelo različno. Enoletne rastline (solata, fitol, jara žita itd.) končajo ves svoj razvoj že v eni sami vegetativni dobi, t. j. v času od pomladi do jeseni. Pri nekaterih rastlinah si sledi v eni vegetativni dobi celo več rodov, ker katijo njihova semena prav kmalu.

K. C.
(Se nadaljuje)

25. nadaljevanje

se goreli stražni ognji. Na podstavkih so stali topovi nared. Konj je veselo plahnil in obstal. Okrog dekleta so se zbrali ljudje.
Ob znamenju je Prosja spoznala mnogo obrazov. Eden jo je močno spominjal oglednika, s katerim se je bila davi pogovarjala na robu gozda, drugi je bil poveljnik oddelka. Dve ženski z otrokoma na rokah in s črnimi, zvezanimi ovčami na vozu sta ji lebdeli red omi kakor sonce, ki jih sanja vdrig.
Prosja je zdrsnila s konja in zamrmrala: "Imate kaj vode, da se odžeam?" In že se je zleknila po tih in že tisti tren zaspala.
To je resda bil isti partizanski oddelak kakor davi. Eno uro po Semjonovem odhodu je bil naposled prišel oglednik in je prinesel v kučmi skrito povelje gubernijskega revolucionarskega komiteja, naj grelo v napad. Oddelke je takoj krenil in se pravkar kmalu združil s priredno baterijo.
Poveljnik je pregledal presekanega vprego, hrknil, pograbil zaspalo dekle pod pazduhami in jo položil na voz k ženskami in ovčam. Nato je čez svoje poveljniško jermenje vrzel ovčji kožuh in zapovedal odhod.
Oddelke je krenil počasi in oprežno. Ob razvitu se je ustavil v globeli kakih sedem vrst daleč od vasi. V eni sami noči se je oddelke potrojil. Od vseh strani so mu v stepo prihajali naproti kmetje s konji in orožjem in so si na čepice pripenjali rdeče trake. Zdat je oddelke šel najmanj pet sto borev, ne vstevši baterijo.
Oglednik, ki so jih posiljal naprej, so se okrog polдне vrnili iz vasi. Sporočili so, da sta Semjon in Mikola zapta na klembovskem skednju in da prihajata nemškega vojnega soldata.
Prvo četo je poveljnik poslal na desno krilo, drugo na levo. Tretjo je poslal zavoljo obkoljevanja dalje s poveljem, da pride zločincem za hrbet. Novega poveljnika baterije je naprosil, naj blagovoli razpostaviti topove čim bliže in naj udriha po zločincih, da jim bo duša planila iz telesa. Sebi je pridržal vse drugo, da bo skupaj z vozovi, strojnimi, ženskami in kuhinjo vdrl naravnost v vas.
V vasi se je že tretjič oglašil vojaški rog.
Zdaj jo začeli s stolpa plat zvona. Nekdo je naglo in obupano udarjal ob cerkveni zvon.
Tkačenko je prislunil.
Tisti mah je živjaje, nizko nad skednjem, priletela granata in se razpočila sredi dvorišča. Topničarjevo uho se ni motilo; streljal je ruski top, 75 mm. Zgraba granata je treščila v žitnico, iz nje je planil gost, belkast dim. Zatega vršič stoterih glasov se je čul v vas. Presekal ga je kratek rafal iz strojnice.

TU PA TAM...

TITOVSKO CASOPISJE PRODAJAJO «NA KILO» — Pa bobneči in kričeji cirkuski rekami, ki je trajala nad mesec dni in objavljanju, uvoščili, ki so jih skrpicali v vseh množicah, babičevskih gospodarskih ustanovah, je končno izšla, z nestrpnostjo pričakovana (?) jubilejna številka glasila tržaškega titofašističnega glavnega štaba. Ne določimo, da so to številke pričakovali s posebno nestrpnostjo prav... nabiratelji starega papirja, ki bodo z obilnimi preostankom naklade lahko znokrotili svoj tedenski zaslužek. «Jubilejna» številka je sicer bogata na papirju, lahko bi jo prodajali kar ana kilo, toda prazna je po vsebini. Vidi se, da titofašistom ne primanjkuje denarnih sredstev. V svoji posebni izdaji skuša «Primorski» dokazovati, da je dejansko tedaj slavnostna «Partizanskega dnevnika». Toda to se jim ni posrečilo, ker o tem «Primorski» ne more danes več niti govoriti prepričati. Bahajo se sicer z nasledstvom «Partizanskega dnevnika», vendar pa so prav v svoji jubilejni številki popolnoma pozabili na takratno pisanje stanovanja glasila partizanskega pokreta. Pisani, ki so skrpicali na 16 strani tiskanskega papirja ose mogoče spominjati raznih titovskih federacij, od babica pa do Dekle in Beltrama, niso niti z besedico omenili članok, ki jih je objavljal «Partizanski dnevnik». Ali je to res pozabljenost? Brez dvoma je to na trdnjo spoznavljivost. Titofašistom bi bilo dane zelo nerodno omeniti tiste članke partizanskega glasila v katerih se je takrat govorilo z velikim ljubeznivim in spoštovanjem o Sovjetski zvezi in njeni zmagoslavni Rdeči armadi. Se bolj nerodno bi bilo dananjim mažakom, papirja pisati o junastvu in doprinosu, ki je dala RA našemu partizanskemu pokretu. «Primorski», ki se hoče prireditelj za naslednika, pa o vsem tem seveda namena molči. Za takratne članke iz ilegalnega glasila naše osvobodilne borbe, na 16 jubilejnih straneh seveda ni bilo prostora. Pač pa so našli dovolj prostora za velike slike titovskih federacij, od tržaškega Graziolija, Branka Babica pa do koprškega Jančarja in desne roke morilca Rankovca - Beltrama, da sploh ne govorimo o butičah Beuka, Stoka in Dekle, ki ukrasijo strani «Primorskega». Slike titofašista Branka Babica je v tej številki iz tistih, ki so spominjali, ki so jih spili in priredili sami generalisti iz ul. Ruggero Manna in ul. ul. Glinastica. Glej določa obeh čud, dobro vemo, da je bilo delovanje, o ilegalni pogostoma precej vroče, a titofašistični federali so odnesli vedno zdravo kozo. To je se posebna uganika. Končno pa nam pravijo, da 16 strani «Primorskega» zadržujejo pomotoma dokazuje, da so prosto titofašistično popolnoma zatajili slavnostni «Partizanski dnevnik», uvoženje borbo in ljubeznj do sovjetskega naroda. Zaman je torej vsa ko hulašanje o slavnih tradicijah partizanske borbe. Gestapovskimi agenti in morilci jugoslovanskih narodov nimajo nikake pravice niti omenjati tiste borbe, ki je stala na se ljudstvo teške in krvave žrtve.

DELO V MESTNINI IN NA VASI

TEDENSKI SINDIKALNI PREGLED
Protestne stavke zaradi odpustov

10 odpustov in enourna stavka v Salto - 2 odpusta in večdnevna stavka v Cucchiani Zaradi 10 odpustov preteklega tedna v tovarni testenin, agitacija in polurna stavka

Tržaško industrijsko podjetje SALTO je odpustilo 10 delavcev, istočasno pa je znižalo priplačevke za tovarniško menzo, v kateri se hranijo skoraj vsi nameščeni delavci. Zaradi tega je nastalo med delavstvom veliko vznemirjenje. Vsi nameščenci so pretekli teden stavkali eno uro v znak protesta.

Toda to še ni vse. V soboto je tovarniški odbor izvedel, da namerava podjetje odpustiti 10 delavcev, ki so bili zaposleni na delu 12 od 20 delavcev. Toda tovarniški odbor je take ponudbe odklonil. Enako so storile tudi sindikalne organizacije. Niso se znani morebitni drugi ukrepi.

Najzanimivejša - a najžalostnejša - beležka tega tedna na sindikalnem polju so pač odpusti iz Salta. «Skoraj istočasno kot podjetje Salto je odpustilo 10 delavcev pod vodstvom Cucchiani. Omenjena sta bila letja pri obnovitvenih delih v železniškem predoru pri Rimanjih.

Zveza gradbenih delavcev ES je opozorila podjetje na sporazum z dne 11. 8. 1948, toda isto je odgovorilo, da se ne smatra več vezano na takratni sporazum. Ker ni prišlo do želenega sporazuma, so sklenili delavci omejenega podjetja, da stopijo v stavko.

V ponedeljek so se oddaljili od dela vsi delavci, obenem pa so opozorili vodstvo podjetja, da bodo stavkali, dokler ne bo isto preklicalo odpusta dveh delavcev.

O preči zadevi ni Urad za delo smatral za potrebno, da bi posredoval. Zveza industrijev pa je naravnost izjavila pooblastila podjetje Cucchiani, da odpusti 10 delavcev. To je pač vsekakor izvedljivo. Toda je vsekakor izvedljivo, da se odpusti omejenih dveh delavcev.

Vodstvo podjetja je nato poslalo Urad za delo naj mu dostavi nove delavce, ki naj bi prišli iz krajev izven tržaškega področja. Urad za delo je seveda prošnji rade volje ustrejel, sedaj se pričakuje, da se odobritev namestitvenega odseka iz Milja.

V sredo opoldne so delavci prenehali stavkati, kar sta bili obe zainteresirani stranki povabljeni na skupen sestanek, ki bo v ponedeljek na Uradu za delo.

Mladinci in mladinke, ki se želijo udeležiti prostovoljnega dela so vabljene, da se vpišejo na sedežu Zveze komunistične mladine, trg Ponterosso 6, II.

VESELICA ZKM v Grizi pri Miljah

Za jutri 11. junija, s pričetkom ob 15. uri bo v Grizi pri Miljah VELIKA VRTNA VESELICA, ki jo organizira sekcija Zveze komunistične mladine iz Milja.

Ob 15. uri bo, ob začetku prireditve igrala godba iz Campora, ob 17. uri tek čez drn in strn, ob 18.30 govornica za IK ZKM tov. Zupin Sergij v slovensčini in Pescatori Davide v italijanski.

Ob 20. uri dalje bo sledil ples. Igral bo orkester «Frasina».

Vabljeni je mladina, kakor tudi stariši.

Prosvetno društvo «Pisona» se najtopleje zahvaljuje igralski skupini Prosvetnega društva «Tomažič», ki je ob priliki kulturnega večera s svojim nastopom prijetno razvedrila udeležence.

Sibilla Aleramo našemu listu

Čitateljem, »Dela« najprej najprijaznejše pozdrave.

Sibilla Aleramo

V ponedeljek 6. t. m. je gostovala pri nas znana italijanska pesnica Sibilla Aleramo. V nabit poletni dvorani DSZ ES je pesnica imela konferenco, kjer je med drugim tudi deklarirala nekaj svojih pesmi. Med drugimi svojimi pesmimi, je zela posebnega uspeha poezija «Trije spomini iz Poljske», katero je napisala po povratku s kongresa intelektualcev v Wrocławu.

Zene sekcije «Tomažič» so darovale pesnici velik šop rdečih nagelnov. Lepega sprejema pa je bila deležna tudi od skupine delavcev.

Ob svojem povratku v Italijo je poslala tov. Sibilla Aleramo posebno pozdrave našemu listu.

OBCNI ZBOR KMETIJSKE ZADRUGE se je vršil v redu kljub provokacijam

V nedeljo 4. t. m. se je vršil na povedani redni občni zbor kmetijske nabavne in prodajne zadruge v Trstu.

Ze v zadnji številki našega lista smo omenili, da se je «Primorski dnevnik» na vso moč zaganjal proti sklicanju rednega letnega občnega zbora, kakor tudi proti kraju, kjer se je zbor vršil. Med drugimi tendencioznimi in zlaganimi vestmi je priobčil tudi resolucijo, ki jo je sestavila skupina 7 titovskih pajdašev. Omeniti je, da ima zadruga preko 800 članov. Ves vik in krik ter vse zmešnjave «Primorskega dnevnika» niso rodile nikakega uspeha. Občnega zbora se je osebno ali potom pisemnega pooblastila udeležilo nad 300 članov. «Primorski dnevnik» piše tudi, da so bile neke prevare glede pooblastil, ne pove pa, kako je prišel na sled tem prevaram niti ne imena oseb, ki naj bi se posluževale prevar. To je vsekakor zelo čudno. Zakaj ni raje povedal, da je že imenovan resolucijo proti občnemu zboru podpisalo le 7 oseb in da je med podpisniki celo eden, ki vsaj za enkrat ne izgleda, da je bil član zadruge. To so torej prevare, tiste prevare, ki so lastne samo titovcem.

Iz normalnega in zakonitega poteka občnega zbora — ponavljamo zakonitega, saj mu je prisostvoval tudi legalni predstavnik — je jasno razvidno, da je bila prav pesnica titovskih elementov tista, ki je hotela s svojim rovarjenjem, ne le povzročiti zmedo, temveč dejansko likvidirati zadrugo. To je razvidno iz dela našega inž. Čoka, bivšega ravnanja zadruge ter iz delovanja ostalih titovcev in njihove banke.

Pa povrnimo se nazaj k gonjam «Primorskega dnevnika» glede kraja občnega zbora. Med drugim kmetijem je strasil kmete čez, da se jim utege zasedli kaj nujnega v «Casa Portualen» (Uradu). Prim. dnev. ne vedo, da obstaja celo na prečetu omenjenih hise vlek napis: «Dom pristanških delavcev». «Strasil» jih je celo pred «tizičnimi pritiskali». O takih pritiskih govorijo seveda le titofašisti, ki ne poznajo nikakih zakonitih postopkov. O tem nam dovolj zgornjo pričajo dogodki v Jugoslaviji in v coni B.

No in danes, po izvršenem občnem zboru «Primorski dnevnik» molči, kar ni mu bilo dano, da bi dočkal tiste napovedane «tizične pritiskale». Prešel je pa seveda k drugim sredstvom. Danes kriči, da je bil občni zbor nezakonit in podobno. Toda vprašamo ga naslednje: Je-li prisostvoval občnemu zboru legalni predstavnik, ki je predvsem merodajen, da nepristransko sodi o zakonitosti občnega zbora?

Ce bi bil potek občnega zbora le v najmanjši obliki protizakonit in če bi se ne držal zadrughnih pravil, bi bil nesklepeten, kajti legalni predstavnik bi ga bil prekinil. Če pa do tega ni prišlo pomeni, da je bil popolnoma v skladu z zakonitimi in zadrughnimi pravili. In ker je bilo tako, je popolnoma jasno, da je vse evkevanje pisničkov «Primorskega dnevnika» le nesramna goga izmišljotina in tendenciozna laž!

V novi odbor zadruge so bili na nedeljskem občnem zboru izvoljeni naslednji kmetovalci: Sedečnik Anton iz Rocola, Zerial Benedikt iz Boljunca, Montanja Anton iz Kolonkove, Kostuša Oskar iz Sv. Križa, Hrvat Peter, Bossi Amalija, Millo Josip in Dobrična Alojz iz Milja in okolice.

Člani zadruge so se nadalje ponovno obvezali, da bodo po svojih močeh podpirali zadrugo, da bodo skrbeli za njen razvoj in razširitev. Objubili so, da bodo priporočili kmetom, naj nabavljajo vse poljske in kmetijske potrebščine, kakor tudi semena in drugo predvsem v svoji kmetijski zadrugi.

V nedeljo 4. t. m. se je vršil na povedani redni občni zbor kmetijske nabavne in prodajne zadruge v Trstu.

Ze v zadnji številki našega lista smo omenili, da se je «Primorski dnevnik» na vso moč zaganjal proti sklicanju rednega letnega občnega zbora, kakor tudi proti kraju, kjer se je zbor vršil. Med drugimi tendencioznimi in zlaganimi vestmi je priobčil tudi resolucijo, ki jo je sestavila skupina 7 titovskih pajdašev. Omeniti je, da ima zadruga preko 800 članov. Ves vik in krik ter vse zmešnjave «Primorskega dnevnika» niso rodile nikakega uspeha. Občnega zbora se je osebno ali potom pisemnega pooblastila udeležilo nad 300 članov. «Primorski dnevnik» piše tudi, da so bile neke prevare glede pooblastil, ne pove pa, kako je prišel na sled tem prevaram niti ne imena oseb, ki naj bi se posluževale prevar. To je vsekakor zelo čudno. Zakaj ni raje povedal, da je že imenovan resolucijo proti občnemu zboru podpisalo le 7 oseb in da je med podpisniki celo eden, ki vsaj za enkrat ne izgleda, da je bil član zadruge. To so torej prevare, tiste prevare, ki so lastne samo titovcem.

Iz normalnega in zakonitega poteka občnega zbora — ponavljamo zakonitega, saj mu je prisostvoval tudi legalni predstavnik — je jasno razvidno, da je bila prav pesnica titovskih elementov tista, ki je hotela s svojim rovarjenjem, ne le povzročiti zmedo, temveč dejansko likvidirati zadrugo. To je razvidno iz dela našega inž. Čoka, bivšega ravnanja zadruge ter iz delovanja ostalih titovcev in njihove banke.

Pa povrnimo se nazaj k gonjam «Primorskega dnevnika» glede kraja občnega zbora. Med drugim kmetijem je strasil kmete čez, da se jim utege zasedli kaj nujnega v «Casa Portualen» (Uradu). Prim. dnev. ne vedo, da obstaja celo na prečetu omenjenih hise vlek napis: «Dom pristanških delavcev». «Strasil» jih je celo pred «tizičnimi pritiskali». O takih pritiskih govorijo seveda le titofašisti, ki ne poznajo nikakih zakonitih postopkov. O tem nam dovolj zgornjo pričajo dogodki v Jugoslaviji in v coni B.

No in danes, po izvršenem občnem zboru «Primorski dnevnik» molči, kar ni mu bilo dano, da bi dočkal tiste napovedane «tizične pritiskale». Prešel je pa seveda k drugim sredstvom. Danes kriči, da je bil občni zbor nezakonit in podobno. Toda vprašamo ga naslednje: Je-li prisostvoval občnemu zboru legalni predstavnik, ki je predvsem merodajen, da nepristransko sodi o zakonitosti občnega zbora?

Ce bi bil potek občnega zbora le v najmanjši obliki protizakonit in če bi se ne držal zadrughnih pravil, bi bil nesklepeten, kajti legalni predstavnik bi ga bil prekinil. Če pa do tega ni prišlo pomeni, da je bil popolnoma v skladu z zakonitimi in zadrughnimi pravili. In ker je bilo tako, je popolnoma jasno, da je vse evkevanje pisničkov «Primorskega dnevnika» le nesramna goga izmišljotina in tendenciozna laž!

V novi odbor zadruge so bili na nedeljskem občnem zboru izvoljeni naslednji kmetovalci: Sedečnik Anton iz Rocola, Zerial Benedikt iz Boljunca, Montanja Anton iz Kolonkove, Kostuša Oskar iz Sv. Križa, Hrvat Peter, Bossi Amalija, Millo Josip in Dobrična Alojz iz Milja in okolice.

Člani zadruge so se nadalje ponovno obvezali, da bodo po svojih močeh podpirali zadrugo, da bodo skrbeli za njen razvoj in razširitev. Objubili so, da bodo priporočili kmetom, naj nabavljajo vse poljske in kmetijske potrebščine, kakor tudi semena in drugo predvsem v svoji kmetijski zadrugi.

TEKMOVANJE za vpisovanje v ES

Naši mladi delavci se živo zanimajo in udeležujejo tekmovanju za vpisovanje v Enotne sindikate. Mladci delavci se zavedajo važnosti tega tekmovanja, kar bodo na ta način zvišali število delavcev vpisanih v Enotne sindikate. Pa tudi na druge, ki so sicer skromne, vendar so le znak priznanja, so poživile zanimanje mladih delavcev in delavk, da bi tekmovanje čim bolj uspelo.

Prepričani smo, da bodo tudi stariji delavci deloma pripomogli k temu tekmovanju, ker se vsi skupno zavedamo, kaj pomeni vpisovanje novih članov, oz. pridobivanje novih delavskih sil v delavski organizaciji. Vemo, da je predpogoj ločne borbe proti novi vojni, edino, le enotnost delavskega razreda.

Na novo vpisani delavci pa se ne bodo omejili le na prevzete sindikalne izkaznice, temveč bodo delali na tem, da se pridružijo se drugim delavcem ter jih prepričajo, da je neobhodno potrebna združitev vsega delavskega razreda v tisti sindikat, ki se odločno in vztrajno bori za delavske pravice.

Mladi delavci, pohitite z vpisovanjem v tekmovanje! Pričakujemo drugih prijav za tekmovanje, od prijavljenih pa njih obveže za število novih vpisanih! Tov. Pelic se je obvezal, da bo vpisal 500 novih članov, od katerega je že dosegel število 92. Tekmovalci, posnemajte ga!

Invalidi in vdove brez pokojnin titovskim agentom pa avtomobile

Pismo ES jugoslovanske delegaciji v Trstu - Preko 120 milijonov lir je končalo v žepih izkoriščevalcev in tatov - Samo v Sestlanu je 6 plačanih titovskih agentov

Zveza upokojencev ES se je obrnila v pismo na jugoslovansko delegacijo v Trstu ter jo opozorila, da so ostala številna njena pisma brez odgovora. Zveza upokojencev vztraja še danes na svojih trditvah in to na osnovi informacij pri zainteresiranih invalidih ter vdovah padlih partizanov. Ugotovljeno je, da se izplačujejo pokojnine še danes neredno, bodisi, da se zavlažuje z izplačili tekočih in že zapostavljenih pokojnin, bodisi da se izplačujejo samo predplačila, a obstoja tudi veliko število oseb, ki do danes niso prejeli niti vinarja.

V pismo Zveze upokojencev ES ugotavljajo dejstvo, da je delegacija večkrat navedla, kot razlog za pomanjkljivo izplačevanje, pomanjkanje zadostne valute, ki je bilo ZVU ni hotela izstaviti.

Zveza upokojencev se je zato obrnila v tej zadevi na ZVU ter jo poprašala, če odgovarjajo trditve jugoslovanske delegacije dejstvom: «Ali so odvisane omejene neredno stji od dejstva, da je tukajšnja ZVU objavila in se odbija jugoslovanski gospodarski delegaciji ona pooblastila ter tiste olajšave v vprašanju valute, ki jih jugoslovanska delegacija periodično zahteva, da bi takoj imela na razpolago primerno količino potrebne valute v lirah in bi tako mogla poskrbeti za izplačilo tekočih penzij».

ZVU je odgovorila dobesedno:

a) S strani ZVU niso bile povzročene nikake težave. Izjava jugoslovanske gospodarske delegacije ne odgovarja resnici;

b) dne 31. marca 1950. sta imeli Jugostavla in VUJA 75 odnosno 45 milijonov lir (skupno 120 milijonov) na račun kliranga.

Tako obstojajo možnosti za točno in redno izplačevanje pokojnin. Zveza upokojencev ES poziva zato jugoslovansko delegacijo, da odstrani vse nerednosti v plačevanju.

V zvezi z vprašanjem pokojnin smo se informirali v nabrinskih okrajih ter izvedeli, da je cela vrsta (napadov ter vdov, ki ne prejemo penzij, kot primeri v vaseh Salezu, Praprotnu, Slonem, Stobanu. Med temi je tudi primer vdove matere, ki je izgubila sina-partizana in so nedavno od nje zahtevali, da naj izroči sliko padlega sina. Tej materi je pravica do pokojnine že priznana, a sedaj hočejo nenadoma sliko. Čemu? Za kako posebno izjemo? Babičevski agenti Legisa Milko, Slavko Pertot, Furjan Uba in drugi naj se zavedajo, da je njihovih političnih spekulacij in provokacij na račun bede tistih, ki so največ dali za svobodo, že dovolj in da bodo začeli z objavljanjem imen, če se vprašanja teh ljudi ne bodo rešila.

Medtem ko titovski agenti ne želijo plačevati pokojnin tistim, ki imajo za delo moralno in zakonito pravico, po potrebi tihih samo v Sestlanu za 6 plačanih titovskih približno 250 tisoč lir mesečno. Naše ljudstvo naj ne, da gredo milijoni lir v žep te poklicne

Invalidi in vdove brez pokojnin titovskim agentom pa avtomobile

Pismo ES jugoslovanske delegaciji v Trstu - Preko 120 milijonov lir je končalo v žepih izkoriščevalcev in tatov - Samo v Sestlanu je 6 plačanih titovskih agentov

Zveza upokojencev ES se je obrnila v pismo na jugoslovansko delegacijo v Trstu ter jo opozorila, da so ostala številna njena pisma brez odgovora. Zveza upokojencev vztraja še danes na svojih trditvah in to na osnovi informacij pri zainteresiranih invalidih ter vdovah padlih partizanov. Ugotovljeno je, da se izplačujejo pokojnine še danes neredno, bodisi, da se zavlažuje z izplačili tekočih in že zapostavljenih pokojnin, bodisi da se izplačujejo samo predplačila, a obstoja tudi veliko število oseb, ki do danes niso prejeli niti vinarja.

V pismo Zveze upokojencev ES ugotavljajo dejstvo, da je delegacija večkrat navedla, kot razlog za pomanjkljivo izplačevanje, pomanjkanje zadostne valute, ki je bilo ZVU ni hotela izstaviti.

Zveza upokojencev se je zato obrnila v tej zadevi na ZVU ter jo poprašala, če odgovarjajo trditve jugoslovanske delegacije dejstvom: «Ali so odvisane omejene neredno stji od dejstva, da je tukajšnja ZVU objavila in se odbija jugoslovanski gospodarski delegaciji ona pooblastila ter tiste olajšave v vprašanju valute, ki jih jugoslovanska delegacija periodično zahteva, da bi takoj imela na razpolago primerno količino potrebne valute v lirah in bi tako mogla poskrbeti za izplačilo tekočih penzij».

ZVU je odgovorila dobesedno:

a) S strani ZVU niso bile povzročene nikake težave. Izjava jugoslovanske gospodarske delegacije ne odgovarja resnici;

b) dne 31. marca 1950. sta imeli Jugostavla in VUJA 75 odnosno 45 milijonov lir (skupno 120 milijonov) na račun kliranga.

Tako obstojajo možnosti za točno in redno izplačevanje pokojnin. Zveza upokojencev ES poziva zato jugoslovansko delegacijo, da odstrani vse nerednosti v plačevanju.

V zvezi z vprašanjem pokojnin smo se informirali v nabrinskih okrajih ter izvedeli, da je cela vrsta (napadov ter vdov, ki ne prejemo penzij, kot primeri v vaseh Salezu, Praprotnu, Slonem, Stobanu. Med temi je tudi primer vdove matere, ki je izgubila sina-partizana in so nedavno od nje zahtevali, da naj izroči sliko padlega sina. Tej materi je pravica do pokojnine že priznana, a sedaj hočejo nenadoma sliko. Čemu? Za kako posebno izjemo? Babičevski agenti Legisa Milko, Slavko Pertot, Furjan Uba in drugi naj se zavedajo, da je njihovih političnih spekulacij in provokacij na račun bede tistih, ki so največ dali za svobodo, že dovolj in da bodo začeli z objavljanjem imen, če se vprašanja teh ljudi ne bodo rešila.

Medtem ko titovski agenti ne želijo plačevati pokojnin tistim, ki imajo za delo moralno in zakonito pravico, po potrebi tihih samo v Sestlanu za 6 plačanih titovskih približno 250 tisoč lir mesečno. Naše ljudstvo naj ne, da gredo milijoni lir v žep te poklicne

Laži okrog športnega igrišča v Repentabru

Pred nekaj tedni se je «Ljudski tednik» razpisal o Velikem Repnu. Pisal je o športnem igrišču. Vsi očasi Repna vedo, da je bilo to igrišče zgrajeno že pred 25 leti, titovski pisni so pa napisali dobesedno: «Naši mladinci so zgradili igrišče za kosarko». V nadaljevanju svojih laži navajajo celo vrsto «zaslužnih» oseb, ki so baje zgradile tisto, kar je bilo že pred 25 leti zgrajeno. Prebivalci Repna pa vedo dobro, kako stoji stvar. Ljudje, ki jih navaja titovsko glasilo so samo nekoliko počili tisto, ki je bilo z namenjeno ter navozili nekaj zemlje.

Titovski pisni so hoteli seveda tudi ob tej priliki klevetati «kominformiste». V repentabruški občini trdijo neko občinsko cesto. Na določenem mestu gre omejena cesta preko zemljišča župana, ki je titovec. Občinski svetovalec, tov. Lazar (predstnik liste SIAU) je vodil delo za razširitev ceste. Ko so delali na zapušenem zemljišču mu pa je ta naročil, naj odkopano zemljo odpeljejo na njegovo njivo.

Vsa kemur je popolnoma razumljivo, da ima lastnik pravice razpolagati s svojo zemljo. Naš svetovalec Lazar, ga je tudi postal. Lepega dena se pa prikaze županov sin in zahteva zemljo, da bi jo odpeljal na športno igrišče. Tov. Lazar je seveda odurni, da ne more odpeljati zemlje drugam, kakor mu je naročil lastnik, titovski župan.

V «Ljudskem tedniku» pa postavlja iz tako jasne stvari, z lažjo in klevetami izbihi politični kapital. Obrniti so stvari na glavo ter trdijo, da je poskušal tov. Lazar sabotirati gradnjo igrišča. Vsačani vedo dobro, da je o omejeno zemljo lahko razpolagal samo titovski župan, ki je bil njen lastnik in je torej on «saboter» proti gradnji športnega igrišča.

Primorski dnevnik objavlja članke agentov Trogeca

V Primorskem Dnevniku so objavili v posteljem času vrsto člankov, katerih pisec je Jose del Barrio. Ta človek je bil izključen iz Komunistične partije Španije 1941. Izključen je bil v Meksiku zaradi svojih vezi s trockisti in sicer v prvi vrsti z Julianom Gorkinom, voditeljem POVM (to je, trockistične stranke Španije). Omenjeni Julian Gorkin je spisal knjigo skupno z voditeljem tajne obveščevalne službe v Meksiku.

Primorski dnevnik in titovski so se pred letom dni v besedah obsojali trockizem, danes pa objavljajo članke znanih trockistov. S tem razkriva titovski tisk svoje delodajale v svojo preteklost ter postavlja obenem na laž nekdane trditve. Z objavljanjem trockističnih člankov so pokazali titovci, da so popolnoma na liniji trockizma. Delodajalec obeh je pa isti svetovalni socializem in demokracije: svetovni imperalizem.

Medtem ko trobi tržaški radio o titovskem športu izven Trsta, ne pove nič o slovenskem ljudskem športu v coni A

Medtem ko trobi tržaški radio o titovskem športu izven Trsta, ne pove nič o slovenskem ljudskem športu v coni A

Med športniki našega ozemlja vlada veliko ogorčenje, posebno med slovenskimi. Radio Trst II, ki oddaja v stopenjski je postal pravo titovsko trobilico. Ko oddaja športne vesti, govorijo propagande o njihovem športu, ki ni niti iz naše cone. Potrebno je torej, da se napravijo konec Janenu in ne strammemu ljubimokovanju titovcev in belogardistov na tržaškem radiju ter, da se upošteva volja Slovencev in radionarodnikov.

Primorski dnevnik in titovski so se pred letom dni v besedah obsojali trockizem, danes pa objavljajo članke znanih trockistov. S tem razkriva titovski tisk svoje delodajale v svojo preteklost ter postavlja obenem na laž nekdane trditve. Z objavljanjem trockističnih člankov so pokazali titovci, da so popolnoma na liniji trockizma. Delodajalec obeh je pa isti svetovalni socializem in demokracije: svetovni imperalizem.

Medtem ko trobi tržaški radio o titovskem športu izven Trsta, ne pove nič o slovenskem ljudskem športu v coni A

Medtem ko trobi tržaški radio o titovskem športu izven Trsta, ne pove nič o slovenskem ljudskem športu v coni A

Med športniki našega ozemlja vlada veliko ogorčenje, posebno med slovenskimi. Radio Trst II, ki oddaja v stopenjski je postal pravo titovsko trobilico. Ko oddaja športne vesti, govorijo propagande o njihovem športu, ki ni niti iz naše cone. Potrebno je torej, da se napravijo konec Janenu in ne strammemu ljubimokovanju titovcev in belogardistov na tržaškem radiju ter, da se upošteva volja Slovencev in radionarodnikov.

Primorski dnevnik in titovski so se pred letom dni v besedah obsojali trockizem, danes pa objavljajo članke znanih trockistov. S tem razkriva titovski tisk svoje delodajale v svojo preteklost ter postavlja obenem na laž nekdane trditve. Z objavljanjem trockističnih člankov so pokazali titovci, da so popolnoma na liniji trockizma. Delodajalec obeh je pa isti svetovalni socializem in demokracije: svetovni imperalizem.

TOV. VIOLA V ZAPORU na osnovi lažne ovadbe titovcev

«Kominformistični» fašistični zločinci so večkrat izvršili nov zločin. Tako je preteklo soboto naznanil «Primorski dnevnik» vest, da so znani udbaši Furianci iz Škofij, Vejak iz Stramara ter neki Sodnik izvedli uspelo ubodovsko provokacijo. V dokaj poznih nočnih urah so se omenjeni trije titofašistični pajdaši priključili v Ljudski dom pri Sv. Barbri. Ze njih prisotnost je izzvala vpliva na prisotne delavce, še bolj pa njihovo vedenje. In tako je prišlo do prerekanja. Nekateri tovariši so titofašistične izzvalce opozorili, naj zapuste Ljudski dom, toda brez uspeha. Izzivalci so se obnašali tako zato, ker so bili v Ljudski dom poslani, da povzročijo nered in tako možnost policiji, da lažje izkajajo svoje dobo znane uklope. Dobro plačani aktivisti, so pač aktivisti, kakor je Udba, Udba... »

Pozneje je titofašist prijavil policiji tov. Viola iz Sv. Barbare, čes, da mu je spomnil rebras. Zaradi ovadbe je bil seveda tov. Viola aretiran.

Vse kaže, da je bil incident že vnaprej od podrobnosti prestudiran, saj tako izzivanje je že itak dobro ukoreninjeno pri titofašističnih provokatorjih in v njihovih organizacijah.

DEMOKRACIJA, in nabrežinski problemi

«Demokracija» govora Nabrežini ter vsem te obline veliko pažnje. Na vsak način hoče nekaj pisati, kar se nanasa na nabrežinski okraj. Zanimivo je pa, da se ta list mnogokrat izgovarja pektine in važnim vprašanjem tukajšnjega prebivalstva ter piše o ukupnem demokraciji, da bi tako držala navezane svoje redke bralce ter ustvarila vtis, da se zanima za probleme nabrežinskega ljudstva.

17. JUNIJA prireditve v Slinvem

Zaradi birokratičnih zaprek politije, ki zavlačuje vsako demokratično no prireditve, so prireditve dramske skupine iz Nabrežine (Čudež v Pustlini) in harmonikešev iz Križa vršila v Slinvem 17. junija ob 20.39 uri.

DEMOKRACIJA, in nabrežinski problemi

«Demokracija» govora Nabrežini ter vsem te obline veliko pažnje. Na vsak način hoče nekaj pisati, kar se nanasa na nabrežinski okraj. Zanimivo je pa, da se ta list mnogokrat izgovarja pektine in važnim vprašanjem tukajšnjega prebivalstva ter piše o ukupnem demokraciji, da bi tako držala navezane svoje redke bralce ter ustvarila vtis, da se zanima za probleme nabrežinskega ljudstva.

17. JUNIJA prireditve v Slinvem

Zaradi birokratičnih zaprek politije, ki zavlačuje vsako demokratično no prireditve, so prireditve dramske skupine iz Nabrežine (Čudež v Pustlini) in harmonikešev iz Križa vršila v Slinvem 17. junija ob 20.39 uri.

PROTILJUDSKA SABOTAŽA ozadje klavič proti tov. Miliču

PROTILJUDSKA SABOTAŽA ozadje klavič proti tov. Miliču

Ceprav je preteklo že leto dni od občinskih volitev se titofašisti še danes ne morejo spriznati z dejstvom, da so doživeli na teh volitvah usoden poraz. V svoji ogorčenosti izri v besu jim pač ne preostaja drugo, kot da se poslužujejo napram našim občinskim svetovalecem, ki si stalno prizadevajo za koristno obline, vsakovrstnih laži in klevet.

V tem ogabnem in lažnjivem obrekvanju se posebno prednjačijo zagrizeni titofašisti iz Saleza, ki izrabljajo vsako priliko za izmašanje podlih laži na račun naših svetovalecev. Tokrat so se preko svojih umazanih glasil «Ljudskega tednika» in «Primorskega» lotili občinskega odbornika tov. Antona Miliča iz Saleza p. d. «Kovačica», ki ga dolžijo, da je odpustil z dela titovca Grudna Josipa iz Samatorice, edino iz razloga, ker je pripadnik «osvobodilne fronte» (seveda titovske).

Dejstvo pa je, da titovec Gruden ni bil odpustljen z dela, kakor lažejo titofašisti, marveč je bil edino le premeščen na drugo delo, ker se je pri delu cestarja izkazal nezmožnega. Kot ostalih 5 cestarjev, je prejel tudi navedeni Gruden nalog, da posuje gramoz po občinski cesti, ki mu jo je tov. Milič odkazal. Čeprav mu je dal tov. Milič tristo točno in jasna navodila, je Gruden izvršil to delo docela po svoji glavi in v potresel gramoz na drugo cesto, ki ne pride v poštev pri občinskih delih, ker bo to cesto, na prizadevanje naših svetovalecev, popravila VU.

Očitno je torej, da gre tu za sabotažo na škodo obline, ki ima pri tem skoro 10 tisoč lir škode. Titovec Gruden seveda ni hotel priznati svoje malomarnosti, s srdom je odklonil premeštev in zahteval, da se mu vrne delavska knjižnica.

To je torej tista «krivica» o kateri vpljejo titofašistični saboterji in škodljivci splošnih koristi vseh občanov.

Požrtvovalno delovanje vseh naših občinskih svetovalecev je jasno kot beli dan in se nima nihče o ničemer opravičevati, posebno pa ne titofašističnim prevaram in poklicnim lažnjivcem.

PROTILJUDSKA SABOTAŽA ozadje klavič proti tov. Miliču

PROTILJUDSKA SABOTAŽA ozadje klavič proti tov. Miliču

Ceprav je preteklo že leto dni od občinskih volitev se titofašisti še danes ne morejo spriznati z dejstvom, da so doživeli na teh volitvah usoden poraz. V svoji ogorčenosti izri v besu jim pač ne preostaja drugo, kot da se poslužujejo napram našim občinskim svetovalecem, ki si stalno prizadevajo za koristno obline, vsakovrstnih laži in klevet.

V tem ogabnem in lažnjivem obrekvanju se posebno prednjačijo zagrizeni titofašisti iz Saleza, ki izrabljajo vsako priliko za izmašanje podlih laži na račun naših svetovalecev. Tokrat so se preko svojih umazanih glasil «Ljudskega tednika» in «Primorskega» lotili občinskega odbornika tov. Antona Miliča iz Saleza p. d. «Kovačica», ki ga dolžijo, da je odpustil z dela titovca Grudna Josipa iz Samatorice, edino iz razloga, ker je pripadnik «osvobodilne fronte» (seveda titovske).

Dejstvo pa je,